

Renovatie residenties 2 miljoen euro duurder dan gepland

De renovatie van de gesubsidieerde residenties van de KU Leuven zal 2 miljoen euro duurder uitvallen dan eerder begroot. De Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) heeft die meerkost ingepland zonder medeweten van de studenten. De 2 miljoen euro zal voor meer dan de helft op 3.000 residentiestudenten verhaald worden. De Leuvense studentenraad LOKO reageert verbolgen en vindt dat de KU Leuven de financieel zwakkere student treft.

PHILIP GALLASZ & MARGOT HOL-LEVOET

“De plotse meerkost is het gevolg van het jarenlange wanbeleid van het Residentiebeheer (*de dienst van de KU Leuven die verantwoordelijk is voor het onderhoud van de residenties, red.*), door de nodige renovatieplannen steeds uit te stellen en niet structureel in te plannen,” klinkt het bij LOKO.

“Verder heeft de KU Leuven de kosten consequent verkeerd ingeschat. Dat geld willen ze nu bij de studenten die een kamer in een residentie huren halen, ofwel door de gratis huurmaand tijdens de tweede zit af te schaffen en de huurprijs met 3 procent te laten stijgen, ofwel door de huurprijs met 6 procent te verhogen. Daardoor kan de Huisvestingsdienst niet meer garande-

ren dat de maximumhuurprijs tot 10 procent onder de gemiddelde marktprijs blijft.”

Op de (Algemene Vergadering) AV kwamen Jan De Vriendt, de directeur van Studentenvoorzieningen en Ludo Clonen, het hoofd van Studentenhuisvesting, duiding geven bij de nieuwe begroting.

DISCUSSIËREN

De AV van LOKO voelde zich onvoldoende geïnformeerd over de wijzigingen. Onterecht, volgens De Vriendt. “Ik denk dat wij een heel transparant beleid voeren. Wij hebben hier inderdaad een stuk ons huiswerk gemaakt met de bedoeling een plan te presenteren waarop de kringen met hun achterban kunnen discussiëren. De beslissing valt pas achteraf.”

Volgens VTK, de kring van burgerlijk ingenieurs, zou er een miscalculatie zijn gebeurd bij de kostenraming van het masterplan. Het verschil tussen het eerder goedgekeurde plan en het nieuwe plan zou 5 miljoen euro in plaats van 2 miljoen bedragen. “Ik denk dat het een beetje een irrelevante discussie is,” aldus De Vriendt. “We gaan het zeker nog eens onderzoeken. Maar de discussie op de AV ging volgens mij iets te veel over het nut en de noodzaak van de renovatiewerken aan de residenties. Dat moet kunnen, maar je moet ook vertrouwen op het

dat we met zijn allen naar de ruimere context moeten kijken: het geheel zo goedkoop mogelijk houden.”

Clonen ziet nog een extra argument. “Kamers dreigen dicht te slibben. Wij hebben die kamers nodig voor *summer schools*, congressen en buitenlandse studenten. Dat samen met alle andere argumenten - zoals de lage huurprijzen - doet ons besluiten dat het beter afgeschaft wordt. Zelfs als je het bekijkt vanuit sociaal oogpunt. Ik vind dit oversubsidiëring.”

“Ik heb de vergelijking gemaakt tussen Leuven en andere universiteitssteden. In Antwerpen betaal je maandelijks minimum 165 euro voor een kamer en in Gent minimum 138 euro voor een contract voor 12 maanden. Wij vragen 104 euro per maand voor een tienmaandencontract en je krijgt de elfde maand gratis. Waar zijn we mee bezig? Ik vind dit bijna verspilling van sociale middelen.”

Maar wat als LOKO niet akkoord gaat met de afschaffing van de gratis huurmaand? De Vriendt: “Dat moeten we met RvS bekijken. Een stijging van de huurprijs met zes procent, is dat socialer? Ik weet het niet. Meer geld lenen draagt ook risico's met zich mee. We hebben ons als sociale sector de laatste jaren al sterk geëngageerd. Ik kan mijn opvolgers toch niet opzadelen met torenhoge staatsschulden?”

Deze maand wordt een definitieve beslissing genomen.

“Gratis huurmaand is oversubsidiëring”

werk van specialisten. De discussie die wij willen voeren gaat over het rond krijgen van de financiering.”

De universiteit geeft de voorkeur aan het voorstel om de gratis huurmaand af te schaffen. “Voor mij is de gratis huurmaand een beetje een symbool dossier,” zegt De Vriendt. “Het is zeer moeilijk om het gebruik en misbruik ervan te onderscheiden. Moeten studenten die een herkansing doen in februari een gratis huurmaand krijgen in januari? Ik denk

Twee politici in één nummer

Precies een echte gazet!

• DIDIER REYNDERS p. 10
• JEAN-LUC DEHAENE p. 16

Kritiek op Pascal Smet

De Vlaamse Onderwijsraad heeft kritiek op Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). Ze vindt dat de overheid een te sturende rol speelt en dat sommige projecten niet haalbaar zijn.

PAGINA 8

Designerdrugs in Leuven

Wie heeft *the real stuff* nog nodig als er ook synthetische drugs bestaan? Designerdrugs zijn aan een opmars bezig, maar de Leuvense politie is het nog niet vaak tegengekomen.

PAGINA 7

Stad Leuven haalt fietsen weg

Het Leuvense stadsbestuur heeft vorige week massaal illegaal gestalde fietsen opgeruimd. “Er zijn fietsenstallingen genoeg,” klinkt het. Maar niet iedereen is het daar mee eens.

PAGINA 9

Cultuur in nood

De cultuursector moet het met minder middelen doen. Daardoor moet ze creatief omspringen met de middelen die ze krijgt. (jc)

PAGINA 11 & 13

Beeld

De tv-zender Canvas werd vorige week omgedoopt tot Kanvas. Het station had uitsluitend aandacht voor Scandinavische tv-programma's. Ook in Leuven was Kanvas aanwezig, met een saunã. Het was er heel warm in. Onze fotografe Charlotte Vekemans trok een foto. (jc)

GROEP

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

UW UNIVERSITEIT IS HYPOCRIET

Beste student. Bent u de afgelopen jaren aan de universiteit in contact gekomen met het concept "flexibilisering"? En vindt u dat ook een mooi principe, zo op soepele wijze uw studies kunnen indelen? Ok. Word dan nu maar wakker. Flexibilisering is de grootste huichelarij die het hoger onderwijs ooit heeft uitgevonden.

Vroeger was alles simpel. Eén jaar was 60 studiepunten en als je eerder met je neus in vrouwenboezems dan in Accocursussen zat, kon je op het einde van je jaar inpakken. Gebuisd. Met een oorveeg van grootvader erbovenop. Elke student wist waar hij aan toe was en hoever hij kon gaan.

Die duidelijkheid is sinds enkele jaren definitief van tafel geveegd. Een jaar bestaat in studietermen niet meer. Tegenwoordig spreekt men van "fases". Het woord alleen al is van een softheid en vaagheid zonder weerga. Fases zijn niet afgebakend, die lopen een beetje door elkaar. Als je buist, dan neem je vakken mee. Of je kiest andere keuzevakken. En als het echt de spuigaten uitloopt, dan kun je via fase X van richting Y met 500 vrijstellingen naar fase A van richting B.

En daar komt de huichelarij bruuft het verhaal binnengestormd. Het hoger onderwijs promoot zichzelf schaamteloos als een oase van vrijheid en flexibiliteit. Dat er ook ergens een genadeloze schifting wacht, lijkt voor veel studenten alleen maar een boze droom. De boodschap is: "Hé! Je bent welkom! Het is hier totaal niet moeilijk! Je kunt onbeperkt knippen en plakken in je programma! Vrijstellingen! Vakken meenemen! Hoera! Koude pintjes drinken! Dansen dansen dansen!"

Beleidsmakers, universitaire hoge piefen, alsjeblieft. Stop met die huichelarij. U weet goed genoeg dat de hakbijlen op een bepaald moment wel zullen vallen, en dat die de studenten veel pijn kunnen doen. Die hakbijlen heten "het leerkrediet" en "de studievoortgang", twee begrippen waarvan studenten zelden begrijpen wat ze inhouden. Studenten kunnen misschien wel onbeperkt knippen en plakken in hun programma, op een bepaald moment is de schaar bot en de lijm op. Dat is een vrije vertaling van: "De maatschappij wil niet meer betalen voor u, doe het zelf maar."

De hele situatie kun je vergelijken met het sprookje van Hans en Grietje. Je lokt kindertjes met lekker snoep in je huisje. Ze worden vet van de fijne geneugten van de flexibiliteit. Waarna je ze plots, onverwacht en staalhard gaat fijnkoken op het vuurtje van het leerkrediet. De ultieme hypocrisie. Als een visser die jaagt op een flinke snoek: lokken met lekker aas, om dan genadeloos binnen te halen en met de hele familie gezellig op te peuzelen.

U hoort mij hier niet vertellen dat het hoger onderwijs bewust hypocriet is. Maar iedereen ziet de hypocrisie, iedereen voelt de hypocrisie en niemand doet er iets aan. Dat is alsof onze bewindslieden niet schuldig zijn aan moord, maar op zijn minst wel aan medeplichtigheid. Iets waarvoor je nog altijd meerdere jaren in de bak zou moeten draaien.

Maar gelukkig hoeft het nog niet zover te gaan, beste bewindslieden. Jullie kunnen de kar nog keren. Kom gewoon even tot het inzicht dat flexibilisering en vrijheid diametraal tegenover het leerkrediet en discipline staat. Beide systemen behouden is ronduit hypocriet. Eén van de twee systemen naar voren schuiven is eerlijk en consequent. En zou een (voormalig) katholieke universiteit daar niet het voortouw in moeten nemen? In eerlijk en consequent zijn?

PIETER HAECK

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

SCHERP | GESTELD

Vorige week vond het Groot Dictee der Leuvense Studenten plaats. Het werd voorgelezen door VRT-journaalanker Martine Tanghe en gefotografeerd door onze fotograaf Christoph Meeussen.

VLOR KRITISCH VOOR PLANNEN PASCAL SMET

“De minister lanceert veel projecten in volle crisistijd”

De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) reageert scherp op de beleidsbrief van minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) voor het schooljaar 2012-2013. De raad klaagt aan dat de overheid vaak een te sturende rol wil spelen en stelt vragen bij de haalbaarheid van sommige projecten.

JELLE MAMPAEY

“De Vlor ziet de rol van de overheid als faciliterend en ondersteunend,” zegt Mia Douterlungne, de administrateur-generaal van de Vlor. Volgens de raad bevat de beleidsbrief van Pascal Smet veel voorstellen die sterk raken aan de autonomie van de onderwijsinstellingen.

Isabelle De Ridder, de secretaris van de Raad Hoger Onderwijs (RHO) van de Vlor, beaamt dat dat probleem ook speelt in het hoger onderwijs: “Gekleurde financiering, geld waarvan de bestemming vooraf bepaald wordt, is een vorm van overheidssturing. Zou je dat niet in de algemene financiering kunnen onderbrengen? Dat is een vraag die we kunnen stellen. Dat zou meer vrijheid voor de onderwijsinstellingen met zich meebrengen.”

Een ander pijnpunt is de gebrekkige opvolging van Vloradviezen door het kabinet-Smet. Nina Mallants, de woordvoester van Smet: “De raad heeft een adviserende functie, het is niet verplicht die adviezen op te volgen.” Het gaat onder andere over het advies over het taalbeleid van Smet. Volgens De Ridder geldt de kritiek niet echt voor het Hoger Onderwijs: “Er is wel een en ander gebeurd, enkele grote dossiers zijn uitgevoerd. Daarbij zijn onze adviezen soms wel en soms niet opgevolgd.”

HAALBAARHEID

“De Vlor heeft heel veel vragen bij de haalbaarheid van diverse omvattende hervormingen vanwege het tijdschap voor beslissingen en implementatie, de veelheid aan projecten en de onduidelijke financiële voorwaarden,” aldus het advies.

“De minister lanceert veel projecten in volle crisistijd,” zegt Douterlungne. “Voor de meeste hervormingen wordt er geen verwij-

zing gemaakt naar het budget. De Vlor is bezorgd dat er voor alle plannen onvoldoende financiële ruimte is en vraagt om duidelijke financieel haalbare keuzes te maken.” De raad gaat ervan uit dat niet alle voorgestelde maatregelen, om budgettaire redenen, uitgevoerd zullen kunnen worden. Hij vraagt dan ook om duidelijk te communiceren welke maatregelen niet door zullen gaan.

“Vlor vraagt om financieel haalbare keuzes te maken”

Een dossier waar onduidelijkheid over is, is het volwassenenonderwijs. “Wij missen een transparante visie op de toekomst van het volwassenenonderwijs,” zegt Douterlungne. “Welke onderwijsniveaus moeten ze aanbieden? Moeten ze meer samenwerken met het hoger onderwijs en andere opleidingsverstrekkers?”

“Het is een kritisch maar constructief advies,” zegt Douterlungne. “De Vlor is zeker niet tegen hervormingen maar wil dat er in overleg beslissingen worden genomen over prioritaire dossiers en dat er keuzes gemaakt worden binnen realistische budgetten.” Volgens Mallants zit er geen haar in de boter: “De Vlor wil een aantal verduidelijkingen. We gaan nu zorgvuldig antwoorden.”

Nederlanders zijn fulltime studentenvertegenwoordiger

Studentenvertegenwoordigers verzekeren een link tussen de belangen van studenten en de beslissingen die genomen worden op beleidsniveau. In ons land doen ze dat in hun vrije tijd, naast hun studies. In Nederland is het anders geregeld. Daar kun je je studies onderbreken om fulltime studentenvertegenwoordiger te worden.

PIETER ROMBOUITS

Vraag het aan eender wie die zich er ooit mee bezighield: studentenvertegenwoordigers zijn niet te benijden. Het is een pittige klus: je bent constant een aanspreekpunt, vaak ook 's avonds en in het weekend. Je moet over heel wat kwesties een mening kunnen formuleren en funderen, waarna er niet noodzakelijk naar je advies geluisterd wordt. Maar het staat wel mooi op je cv, je haalt er voldoening uit én in Nederland word je er zelfs voor vergoed.

“Het begon allemaal met een irritatie op de campus,” vertelt Kai Heijne, de voorzitter van de Landelijke Studentenvakbond (LSVb). “Het ging om onbenullige dingen zoals de printer die het niet deed. Ik heb toen de opleidingscommissie gemaïld en ben een vergadering gaan bijwonen. Zo ben ik doorgegroeid: van de facultaire raad naar de overkoepelende hogeschoolraad en uiteindelijk de Landelijke Studentenvakbond, de federatie van lokale studentenvakbonden.”

De LSVb verdedigt de belangen van alle lokale studentenvakbonden. Er is op hetzelfde

niveau ook nog het interstedelijke studentenoverleg (ISO), met als achterban een deel van de fracties in de lokale studentenraden. Die twee samen vertegenwoordigen de studenten op landelijk niveau.

160 EURO

Aan de Technische Universiteit Delft is Bas Vollebregt voorzitter van de Vereniging voor studie- en studentenbelangen (VVSD). Hij heeft zijn studies technische bestuurskunde onderbroken om fulltime als studentenvertegenwoordiger te werken. “Ik ben daarvoor gevraagd en op sollicitatiegesprek moeten gaan. Over het algemeen leer je ook veel tijdens zo'n jaar. Als je in een bestuursraad zit, leer je heel goed plannen.”

“Een studentenvertegenwoordiger kan een zogenaamde RAS-vergoeding krijgen voor de studievertraging die hij oploopt. Ik heb twaalf RAS-maanden aangevraagd. Ik krijg zo'n 240 euro per maand. Om te leven moet ik wel geld lenen en werken,” vertelt Vollebregt.

Zijn collega van de LSVb verdient maandelijks 160 euro. “Dat staat niet in

verhouding tot het werk. Het geldt eerder als een onkostenvergoeding.”

Kai studeerde journalistiek. Hij wil er nog een master aan vastbreien, maar is intussen hét aanspreekpunt voor Nederlandse studenten. “Ik ben er 60 à 80 uren per week mee bezig. Beleidsstukken schrijven, trainingen geven, opvolgers zoeken... Je leert intussen ook veel, onder

“Ik ben 60 à 80 uren per week bezig met studentenvertegenwoordiging”

andere hoe je moet omgaan met onderhandelingsposities en hoe je het beste de belangen kunt behartigen.”

“Het is echt werken,” bevestigt Vollebregt, “ook al verschilt het enorm van dag tot dag. (neemt zijn agenda erbij, red.) We zijn bijvoorbeeld gisteren begonnen met een bestuursvergadering, daarna was er een wekelijks overleg

met de studentenraad, de studentengemeenteraadspartij, studieverenigingen en de clubs. Daarna was er een brainstorm rond de instroom bij bètastudies (exacte wetenschappen, red.) die door de studentenlening mogelijk zal afnemen omdat ze een jaar langer duren. En 's avonds was er een personeelsetentje, want in ons gebouw zijn er heel wat activiteiten gericht op studenten. Zo hebben we een plek waar je spandoeken kunt maken, een cursusdienst en een bibliotheek.”

PROFESSIONEEL

“Met wat ik nu doe kan ik geen studie combineren. De overheid springt bij opdat we heel professioneel aan de slag kunnen. Je bent er fulltime mee bezig, dat is nodig om de belangen te kunnen behartigen en aan de politiek mee te geven wat voor studenten belangrijk is,” legt Heijne uit.

En wordt het advies ook opgevolgd? “Ik denk dat er naar de studenten geluisterd wordt, zeker op lokaal niveau. We hebben voldoende mogelijkheden om rechtstreeks te overleggen,” aldus Vollebregt. “Ik heb ook het idee dat de bezwaren tegen die plannen weerklank krijgen in de politiek. Denken we maar aan de afschaffing van de langstudeerboete,” besluit Heijne alvorens hij weer naar een volgend debat snelt.

KUNSTENSTUDENTEN RICHTEN OVERKOEPELENDE STUDENTENRAAD OP

“Wij zijn marathonlopers”

Na een nieuwe naam heeft kunstenhogeschool LUCA eindelijk een overkoepelende studentenraad. Die weet meteen wat te doen, naast de uitbouw van haar eigen werking. Financiële en communicatieproblemen hangen als donderwolken boven LUCA.

SAM RIJNDERS

Tot nu toe had LUCA nog geen overkoepelende studentenraad voor haar campussen in Brussel, Gent en Leuven. “Voor we konden werken aan een overkoepelend orgaan moesten we eerst onze lokale werkingen uitwerken,” legt Stefanie Demeds uit. Zij studeert architectuur aan

“Kunst vraagt geld, en er is vraag naar kunst”

de Gentse LUCA-campus Sint-Lucas en is interim-voorzitter van de nieuwe studentenraad.

Volgens Sander Hendrickx, de interim-ondervoorzitter en student koordi-

rectie aan de Leuvense LUCA-campus Lemmensinstituut, is het intensieve programma van kunststudenten de boosdoener. Sander: “Wij zijn marathonlopers en universiteitsstudenten sprinters. Ons hele academiejaar is erg druk, voor jullie is de blokperiode intensiever. Piano moet je elke dag spelen. Je kunt daar niet vijf uur voor je examen aan beginnen bij wijze van spreken.”

Aan het Lemmensinstituut circuleert daarom het idee om studenten extra credits te geven voor hun vertegenwoordigingswerk. Dat gebeurt nu al aan de Katholieke Hogeschool Leuven (KHLeuven).

COMMUNICATIE

De naamsverandering naar LUCA zorgde ook voor de nodige frustratie. Net als bij fusiehogeschool Thomas More waren studenten niet op de hoogte. Stefanie: “Plots werden we LUCA en *so be it*. Ik ontdekte het pas toen mijn mailadres veranderde.”

De studenten architectuur behoren maar even tot LUCA. Zij integreren volgend jaar in een nieuwe faculteit Architectuur aan de KU Leuven, met uitzondering van de studenten Interieurvormgeving. “Bij onze studenten leeft het LUCA-verhaal daardoor minder,” zegt Stefanie.

“Dankzij LUCA is het momenteel draagbaar,” vertelt Sander. “Zij hebben een spaarpotje zodat ze ons kunnen ondersteunen, al is dat niet onuitputtelijk.” Voor de Associatie KU Leuven blijft een belangrijke taak weggelegd.

Maria De Smet, de algemeen directeur

“Ik ontdekte de naamsverandering pas toen mijn mailadres veranderde”

Mogelijk volgen later alle academische kunstopleidingen aan de kunsthogeschool. Allemaal zeer verwarrend voor studenten. Sander: “Als studentenraad zien we momenteel door de bomen het bos niet. Alles is in verandering.” De studenten Beeldende Kunst organiseren binnenkort alvast een debat rond integratie en verstuurd een protestbrief.

GELD

Het Lemmensinstituut zat de voorbije jaren vaak verlegen om vers geld. Volgens Sander zal er volgend jaar opnieuw een zeer groot verlies zijn. “Een kunstopleiding blijft een hele dure opleiding, hoe je het ook draait of keert.”

van LUCA, ziet vooral winst door schaalvergroting. “Financieringsstromen tussen campussen zijn er naar mijn weten nog niet.” Zij legt de schuld bij de outputfinanciering in een gesloten enveloppesysteem, die instellingen subsidieert volgens de groei van de studentenaantallen. “Dat is per definitie nefast voor kunstopleidingen die niet kunnen groeien.”

Binnen vijf jaar hoopt LUCA niet langer verlieslatend te zijn. Het selectief vervangen van gepensioneerde personeelsleden en herdenken van sterk geïndividualiseerde onderwijsmethodes zijn oplossingen. Volgens De Smet zou de onderwijskwaliteit niet in het gedrang komen.

Sander: “Het Lemmensinstituut heeft nog nooit zoveel studenten gehad, dus de vraag blijft groot. We moeten alleen de middelen hebben. Kunst vraagt geld, en er is vraag naar kunst.”

REIZENDE VERGADERING

LUCA kent verschillende campussen, wat een overkoepelende studentenraad bemoeilijkt. Daarom is besloten tot een reizende vergadering. De studentenraad zal beurtelings op alle campussen vergaderen. Sander: “We kennen elkaar nog niet goed. Zo leren we elkaars campus kennen.”

“Zo zijn het ook niet altijd dezelfde die van ver moeten komen,” zegt Stefanie.

De studentenraad hoopt ook dat de opleidingen nauwer gaan samenwerken. “We willen niet enkel op papier, maar ook in praktijk een samenwerking,” legt Sander uit. “Als studenten van NARAFI in Brussel een film maken, waarom dan niet de muziek laten componeren door studenten van het Lemmensinstituut? De studenten moeten beseffen dat we deel vormen van een groter geheel.”

“We volgen tenslotte allemaal kunstopleidingen,” besluit Stefanie.

Persfoto: Jeroen Lindeboom

Nieuwe studentenraad krijgt vorm

De nieuwe studentenraad van de KU Leuven, die zal opgericht worden in februari, krijgt stilaan vorm. Er is al consensus over statuten en huishoudelijk reglement, maar een naam ontbreekt voorlopig nog.

JELLE MAMPAEY

Afgelopen zondag zaten vertegenwoordigers van de Leuvense studentenraad LOKO samen met studentenvertegenwoordigers van verschillende hogescholen van de Associatie KU Leuven. Volgend academiejaar integreren de academische opleidingen van die hogescholen in de KU Leuven, waardoor de KU Leuven zich zal uitstrekken over heel Vlaanderen. Daarom is ook een nieuwe studentenraad nodig die alle studenten van de KU Leuven zal vertegenwoordigen.

“Iedereen gaat akkoord met de nieuwe statuten,” zegt Christophe Vanhoutte, voorzitter van de Studentenraad Associatie Leuven (StAL). “Die worden nu nog voorgelegd aan de achterban, maar het is niet de bedoeling nog grote wijzigingen door te voeren.”

“We hebben nu een werkgroep opgericht die de definitieve oprichting moet

regelen,” aldus Christophe. “Zij zullen een voorstel tot begroting opstellen. We hopen de studentenraad op te richten aan het begin van het tweede semester. Het is de be-

doeling dat de nieuwe studentenraad aan het einde van dit academiejaar al samenkomt. Zo kunnen we volgend academiejaar vlot van start gaan.”

MOBILITEIT

Een probleem waar de nieuwe studentenraad mee zal kampen, is de grote afstand tussen de verschillende campussen. Om de drie weken zouden studentenvertegenwoordigers van de huidige academische ho-

geschoolopleidingen naar Leuven moeten komen. Christopher Peeters van de studentenraad KHKempen: “De afstand vanuit Geel is zeer moeilijk te overbruggen, maar er zijn zeker oplossingen. De industrieel ingenieurs hebben een sterk facultair overlegorgaan, StII (*Studentenoverleg Industrieel Ingenieur, red.*). Zij kunnen ons vertegen-

De oprichting vindt plaats in februari

woordigen in Leuven als we er niet raken.”

“We zullen werken met een camera en een microfoon, zodat de driewekelijkse Algemene Vergadering van overal gevolgd kan worden,” zegt Christophe. “We overwegen zelfs de beelden vrij op het internet te plaatsen, zodat de vergadering door alle studenten gevolgd kan worden. We voorzien geen videoconferencing voor de Algemene Vergadering, maar kleinere vergaderingen kunnen misschien wel plaatsvinden

met videoconferencing. Daarbij kunnen studentenvertegenwoordigers de vergadering niet alleen volgen vanop afstand, maar kunnen ze ook meediscussiëren.”

NAAM

Voorlopig is het nog wachten op een nieuwe naam. “De naam is niet het belangrijkste voor de interne werking,” zegt Ruben Bruynooghe, de voorzitter van LOKO. “Dat moet nog een beetje rijpen.” Volgens Christophe is het alvast niet de bedoeling dat de naam LOKO behouden blijft of dat de nieuwe naam verwijst naar LOKO.

Op het einde van vorig academiejaar tekende LOKO al de krijtlijnen uit voor studentenvertegenwoordiging na de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteit. Toen werd beslist dat LOKO zoals het nu bestaat, zal verdwijnen. In de plaats komt een KU Leuvenstudentenraad die zich over heel Vlaanderen uitstrekt, en een Leuvense campusraad die zich enkel met lokale materie bezighoudt. Die KU Leuvenstudentenraad krijgt nu dus stilaan vorm.

DE WETENSCHAP ACHTER HET CANTUSSAP

Opschuimend bier is niet altijd plezant

Je bent op een verjaardagsfuif en pintjes vloeien rijkelijk. Je maat heeft er al aardig wat achterovergekapt. Hij tikt met de onderkant van zijn fles op de jouwe en voor je het in de gaten hebt, ben je de helft van je pint kwijt. Plezant of niet, in de wetenschap kunnen ze hier niet om lachen. Daar vormt dit opschuimproces zelfs een serieus kwaliteitsprobleem.

SANDER COX

Vooraleer een nieuwe batch bier daadwerkelijk de markt opgaat, wordt ze uitgebreid gecontroleerd. Een nieuw pintje kan nog zo goed smaken, als je de fles opent en het bier schuimt massaal over, dan is het einde verhaal en komt het nooit op de markt. Het komt zelfs voor dat een flesje volledig leegstroomt als je het opent. Bier is dan wel eeuwenoud en de keuze mag dan wel enorm zijn, het fenomeen draait nieuwe biersoorten nog steeds de nek om. Voor thesisstudent Lennert Vissers vormde dit aanleiding om het scheikundige proces achter dat bierprobleem, *gushing* genoemd, in kaart te brengen. Samen met medestudent

“Lennerts onderzoek laat ons toe om te begrijpen waarom *gushing* optreedt, en vormt zo de basis om het probleem uit de wereld te helpen,” verduidelijkt professor Kevin Verstrepen. Samen met professor Guy Derdelinckx en vier andere professoren vormt hij het Leuven Institute for Beer Research (LIBR). *Gushing* komt vaak voor bij speciaalbieren, onder andere door de hoge concentratie CO₂. Lennerts onderzoek combineert moleculaire biochemie en fysica en toont aan hoe bepaalde speciale schuimvormende moleculen, afkomstig van schimmelinfecties van de gerst, uiteindelijk in het bier terechtkomen en daar *gushing* veroorzaken. Verstrepen: “Je kunt het natuurlijk niet maken om zo’n sterk opschui-

snellen. “We laten de gisten evolueren door ze steeds te wisselen tussen groei van glucose en maltose. Zo kunnen we natuurlijke varianten - gisten die op een natuurlijke wijze mutaties hebben gekregen - isoleren die een kortere *lag fase* hebben.”

NOBELPRIJZEN

De invloed van de bierindustrie reikt verder dan je in eerste instantie zou denken. De betekenis van bier reikt veel verder dan het sociale product, zo wil professor Verstrepen

ons graag meegeven. “Dit soort onderzoek levert ook wat op voor de algemene biologie, genetica en geneeskunde, menselijke fysica en kanker. Gistcellen zijn immers goede modellen voor menselijke cellen. Onderzoek naar de biologische processen in gist heeft zo geleid naar nieuwe inzichten in menselijke ziekten zoals kanker en Creutzfeldt-Jacob (*de dolkoeienziekte, red.*). Het is alvast veelbelovend dat er al meerdere Nobelprijzen zijn uitgereikt aan gistonderzoekers.”

“Er zijn al meerdere Nobelprijzen uitgereikt aan gistonderzoekers”

Bram Cerulus, die onderzoek deed naar het proces waarbij suikers worden omgezet in alcohol, won hij hiermee de thesisprijs van de Koninklijke Vereniging van Belgische Bierbrouwers.

COMPLEX PROCES

Lennerts fascinatie voor het bierbrouwen komt voort uit de complexiteit van het brouwproces. “Bier is een klassiek oud product dat sterk is verweven met België en waarin dit land aan de absolute wereldtop staat, zowel qua productie als onderwijs. Bier brouwen is een van de meest complexe processen ter wereld. Elk van de individuele stappen zou op zich een volledige studierichting kunnen zijn.” Lennert spreekt uit ervaring. Voor zijn studie bio-ingenieur was hij al bezig als amateurbrouwer. Recent heeft Lennert op kleine schaal een eigen bier Ribaldus op de markt gebracht.

mende biersoort op de markt te brengen. Zoiets pikt de consument niet. Voor een biermerk zou dat rampzalige gevolgen hebben voor zijn reputatie.”

OVERSCHAKELING

Net als Lennert focust Bram zich op een probleem waar binnen de brouwsector nog niet zoveel over bekend is. Wanneer gist wordt toegevoegd, zal die de suikers omzetten naar alcohol. Dat proces heet fermentatie of gisting. De twee belangrijkste suikers in bier zijn glucose en maltose. De eerste is makkelijk te fermenteren. Pas wanneer de glucose op is, wordt maltose gefermenteerd. Op een bepaald moment moet de gist dus de overgang maken naar maltose. Het kan soms uren, zelfs dagen, duren voordat de gist overschakelt op maltose. Dat wordt ook wel de *lag fase* genoemd. Bram vond een methode om die overschakeling te ver-

persfoto

Steden moeten slimmer worden

De ecologische doemscenario's zijn legio. Enkele masterstudenten Burgerlijk Ingenieur proberen met hun denktank YERA zowel correcte informatie als oplossingen aan te reiken. Eén mogelijkheid is ons leven efficiënter organiseren in een smart city.

NILS DE NEUBOURG

Samen met de temperatuur en de zeespiegel stijgt ook de nood aan een duurzame samenleving. Vaak vragen de alom bekende oplossingen om een deel van het levenscomfort in te ruilen voor dat extra beetje schone lucht. De masterstudenten Burgerlijk Ingenieur in de Energie van de denktank Young Energy Reviewers Association (YERA) gelooft dat comfort en energiezuinigheid hand in hand kunnen gaan. De studenten trachten zowel correct te informeren rond energievraagstukken als te denken over mogelijke oplossingen.

SMART CITY

De verwachtingen zijn dat van de negen miljard mensen op aarde in 2050 zeven miljard in steden zal wonen. Het mag dan ook geen wonder heten dat YERA vooral heil ziet in het hervormen van het stedelijk (energie)beleid. De vernieuwingen moeten het leven van de stadsbewoner efficiënter maken. Niet enkel het elektriciteitsnet

moet doeltreffend worden, maar de gehele stad moet slimmer worden, inclusief inwoners.

“Een *smart city* probeert een verhoogde efficiëntie te bereiken voor nagenoeg alles wat energie vraagt,” verduidelijkt YERA-voorzitter Ward Snoeck. *Verslimmen* berust vooral op technologische evolutie om het dagelijkse leven meer eco-

De telefoon kan beslissen wat het goedkoopste moment is om de wasmachine te laten draaien

gisch maar ook comfortabeler te maken. Het leven in de slimme stad verschilt dan ook niet drastisch van het leven zoals we dat nu kennen. Enkel aan de beschikbaarheid van luxe- en hightechdiensten voor bewoners zal men kunnen zien dat een stad intelligent is.

YERA tracht aan te tonen dat de *smart city* niet zomaar een leeg buzzword is maar dat door praktische ingrepen het stadsleven werkelijk intelligent en hyperdynamisch kan worden. Daarvoor wordt bijvoorbeeld gedacht aan het gebruik van de smartphone om onder andere de efficiëntie van publiek transport te verhogen, de steden veiliger te maken en slimme thuisapplicaties energie-efficiënt te besturen. Dat de ideeën niet zomaar een vage toekomst beschrijven, toont Singapore met zijn dynamisch en intelligent publiek transport. “Het vraagt wat aanpassing in de dagelijkse routine van mensen, maar het systeem werkt

draaien. Daardoor bespaart men energie, tijd en geld.

STOCKHOLM

Het stichtende voorbeeld is Stockholm. De Zweedse hoofdstad bouwt met Stockholm Royal Seaport, een voormalige industriezone die omgebouwd werd tot een stadswijk, de eerste echte *smart city* ter wereld. Om er zeker van te zijn dat het nieuwe district leefbaar wordt, zetten de ontwikkelaars naast technici ook menswetenschappers in. Ward licht toe: “Een *smart city* moet de bevolking dienen en niet andersom. Gewone mensen moeten zich goed voelen in zo’n stad.” Het feit dat multinationals zoals het computerbedrijf IBM het district mee ontwikkelen, toont volgens de YERA-voorzitter aan dat zulke projecten een groot economisch potentieel bezitten. De slimme stad is volgens hem niet zomaar het utopische idee van groene denkers.

Het initiatief ligt volgens Ward niet enkel bij beleidsmakers en bedrijven, maar ook bij de burgers. “Wat de bevolking nu moet doen is zich informeren over energie en klimaat en de electorale basis vormen voor een beleid dat wetenschappelijk gefundeerd de klimaatproblemen aanpakt.”

verbijsterend goed,” aldus een enthousiaste Ward.

Een andere mogelijkheid die de smartphone biedt, is het efficiënt organiseren van het huishouden. Zo kan de telefoon automatisch beslissen wat het goedkoopste moment is om de wasmachine te laten

LEGAAL HIGH WORDEN MET CATHINONEN

“Designerdrugs gemaakt om wetgeving voor te zijn”

De nieuwste trend in drugsland zijn de zogenaamde synthetische designerdrugs, in feite legale chemische varianten van verboden producten. Je raakt er evenzeer in een roes van, maar de wet verbiedt het voorlopig nog niet. Toch is het oppassen geblazen voor potentieel gevaarlijke gevolgen.

THOMAS CLIQUET

Professor Jan Tytgat verstrekt de nodige uitleg over wat synthetische designerdrugs net zijn: “Er zijn twee soorten “legal highs”, zoals designerdrugs in de volksmond worden genoemd. Enerzijds heb je synthetische cannabis, die een gevoel van rust teweegbrengt. Vandaar dat we ook wel van *downers* spreken. Daartegenover staan cathinonen, die euforie veroorzaken en mensen actiever maken. Dat zijn dus de bekende *uppers*.”

“De synthetische designerdrugs worden gemaakt om de wetgeving voor te zijn: men verandert de scheikundige structuur van een verboden molecuul zoals die van nature te vinden is in de plant Khat/Qat (stoffen zoals cathine en cathinon, red.), met

“Zoals met alles geldt: niet overdrijven”

als doel een nieuwe, legale chemische variant op de markt te brengen. Ondertussen is men bezig de “legal highs” aan banden te leggen. En dat is maar goed ook. We weten nog niet zeker wat de gevolgen op lange termijn zijn, maar het voorbije jaar stierven er toch tientallen mensen door het gebruik van de drugs.”

Veto: Kun je onbeperkt chemische varianten van verboden producten maken?

Tytgat: «In theorie kun je onbeperkt nieuwe producten te ontwikkelen. Maar het blijven aanpassen van de chemische structuur van moleculen zal soms als gevolg hebben dat de verkregen stof niet meer actief is als drug en zijn uitwerking mist in de hersenen. Alleen de meest succesvolle chemische varianten van verboden pro-

ducten floreren op de markt. Er is bijgevolg hoop dat de wetgever niet tot in den treure toe zal moeten achterna hollen.»

LEUVENSE MARKT?

De politie van Leuven is op de hoogte van het bestaan van de nieuwe synthetische drugs, zegt commissaris Marc Vranckx. “We zijn eenmalig in aanraking gekomen met methylone en butylone, twee soorten van cathinonen. Maar

het blijft een zeldzaamheid. We vinden wel vaak onbekende stoffen die we naar het labo brengen om te analyseren. In september werden er blauwe pillen in beslag genomen die na onderzoek lsd bleken te bevatten.”

Designerdrugs zijn er in allerlei soorten en maten. Naast de cathinonen die momenteel opgang maken als “legal highs”, had je vroeger psychedelische drugs van de 2C-familie, stoffen die afgeleid zijn van het chemisch bestanddeel fenethylamine. De 2C-B-pil werd vanaf 1985 gebruikt als een legaal substitoot voor xtc. Ondertussen is die soort designerdrugs overal verboden.

Dimitri* nam ooit een 2C-B-pil toen hij zich op Dour Festival bevond en hij last had van de regen en de modder. “Na het nemen van die pil, was de modder totaal geen probleem meer, ik gleeed over de

weide heen en stoorde me niet aan de natigheid. Ik heb nooit problemen ondervonden bij het gebruik van synthetische drugs. Zoals met alles geldt: niet overdrijven.”

DRAAISCHIJF

Verschillende Vlaamse media, waaronder *Knack*, *Het Belang van Limburg* en *Het Laatste Nieuws* schreven vorige week dat België de draaischijf is voor de handel in synthetische drugs. De federale overheidsdienst Volksgezondheid is bezig aan een wet om de basisstructuur van de verschillende synthetische drugs te verbieden. Op die manier zal het onmogelijk worden om producten met een licht afwijkende chemische structuur legaal op de markt te blijven brengen.

*Dimitri is een schuilnaam

De mensen op deze foto hebben niet noodzakelijk designerdrugs genomen.

Studeren moet voor iedereen betaalbaar zijn

Uit een recent onderzoek blijkt dat een student hoger onderwijs op kot minimum 1.025 euro per maand nodig heeft om de studie- en leefkosten te dekken. Voor een pendelstudent is dat 668 euro per maand. De Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) uitte onlangs in een nota zijn bezorgdheid over studiebeurzen in Vlaanderen.

FEMKE BERTSCHÉ & YVES DELVAUX

De studiebeurzen voor studenten zijn volgens de VLHORA te laag en verre van kostendekkend. Sociale voorzieningen bieden aan studenten de mogelijkheid om een extra financiële tussenkomst te vragen. Ook studentenresidenties bieden soelaas aan de mindervermogende student.

STUDIETOELAGEN

Sommige studenten hebben recht op een studietoelage van de Vlaamse overheid. De hoogte van de studietoelage is afhankelijk van het inkomen van het gezin waartoe de student behoort. “Als het gezin beschikt over een inkomen dat boven de maximumgrens voor een studietoelage ligt, dan gaat men er van uit dat de middelen van de leefeenheid grotendeels zouden moeten volstaan om de studies te betalen. Al is dat in de praktijk natuurlijk niet altijd het geval,”

zegt An Francier, verantwoordelijke van de Sociale Dienst van de KU Leuven.

Voor 2012-2013 bedraagt de maximumgrens voor een gezin van drie volwassenen waarvan één kostwinner, één thuiswerkende en één hogeschoolstudent volgens

den die hiervan genieten komen amper toe om de kosten van een studentenkamer op de private markt te betalen,” zegt Francier. “Bovendien zijn er nog andere studiekosten.”

SOCIAAL VANGNET

Er is nog een sociaal vangnet zodat jongeren niet vanwege financiële redenen worden uitgesloten van het hoger onderwijs. Alle hogeronderwijsinstellingen beschikken over studentenvoorzieningen die studenten de mogelijkheid tot extra financiële steun bieden. Er wordt dan

daald, kan men ook op aanvraag rekening houden met het lopende jaar. “De sociale diensten staan eigenlijk veel dichterbij de student. De student kan bij hen op bezoek gaan en heel zijn verhaal vertellen, wat toelaat dat de sociale diensten veel korter op de bal kunnen spelen. Zo vormt de sociale dienst een vangnet,” vertelt Francier.

OP KOT OF NIET

“Het kot is een grote post in de studiekosten. Aan de KU Leuven hebben studenten de mogelijkheid om een gesubsidieerde residentie te huren, en dan is het plaatje al totaal anders. De huurprijzen liggen daar immers een pak lager dan op de privémarkt. Men hanteert wel enkele maximumgrenzen maar die zijn ruimer dan die voor studietoelagen. Een vaak voorkomend misverstand is dat alleen studenten die recht hebben op een studietoelage, op een gesubsidieerde residentie terecht kunnen,” zegt Francier.

“Twee keer per jaar sturen wij een algemene mail naar de studenten van de KU Leuven met daarin het aanbod van de studentenresidenties en de mogelijkheid tot extra financiële tussenkomst wanneer het studeren financieel moeilijk is.”

“De sociale diensten staan eigenlijk veel dichterbij de student”

de VLHORA-nota iets minder dan 30.000 euro, wat overeenstemt met een netto gezinsinkomen van minder dan 2.000 euro per maand. Dit gezin komt nog net in aanmerking voor de laagste studietoelage, wat minder dan 250 euro op jaarbasis is.

De maximumtoelage voor een kotstudent ligt op 3.716,60 euro op jaarbasis. “Zelfs de stu-

gekeken of er bovenop de studietoelage, of ook misschien als er geen studietoelage is, nog extra financiële middelen nodig zijn.

De afdeling studietoelagen houdt rekening met een aantal vaste parameters. Zij kijkt naar het inkomen van het gezin zoals uit het aanslagbiljet van twee jaar geleden blijkt, maar als het inkomen recent is ge-

PSYCHOTHERAPEUTISCH CENTRUM KAMPT MET WACHTLIJSTEN

“Moeilijke periodes of momenten horen erbij”

Het psychotherapeutisch centrum krijgt elk jaar meer patiënten over de vloer. Dat zijn altijd studenten in de breedste zin van het woord.

Omwille van plaatstekort bediscussieert men ondertussen of manama- en doctoraatsstudenten nog langer welkom zijn.

PIETER HIELE

Het cliënteel van het psychotherapeutisch centrum (PTC) van de KU Leuven stijgt al vijftien jaar lang, zegt Hugo Lietaer van het PTC. “De laatste jaren stellen we stijgingen vast in het aantal studenten dat we over de vloer krijgen. Vorig academiejaar werden 935 nieuwe dossiers geopend, terwijl dat vijftien jaar geleden nog maximaal 300 nieuwe dossiers waren.”

MEER ADHD

De klachten waarmee studenten kampen, zijn uiteenlopend maar blijven over de jaren heen grotendeels dezelfde. “De enige echte verandering die we zien, is dat zaken als ADHD en autismespectrumstoornissen vaker voorkomen,” aldus Lietaer. “Dat komt omdat dat veel vaker besproken wordt in de maatschappij en omdat we een grote instroom van patiënten hebben uit de cel studeren met een functiebeperking.”

“Studenten die hier de eerste keer komen, vullen op de computer in de wachtkamer een vragenlijst in. Ze moeten onder andere invullen wat de reden is voor hun komst, of ze vroeger al psychotherapeutische hulp hebben gehad, enzovoort. Op basis daarvan voeren we vervolgens het eerste gesprek.” Uit die vragenlijst en uit het intakegesprek wordt duidelijk wat de

meerderheid van de problemen zijn waar studenten mee kampen. “De klachten die het meest worden aangekruist zijn zaken als gebrek aan zelfvertrouwen, piekeren, depressieve stemming, stressproblemen, slaapproblemen, vermoeidheid, concentratieproblemen, faalangst en stemmingswisselingen,” vertelt Lietaer.

“Naast studieproblemen komen depressieve klachten, angststoornissen en relationele problemen het meest voor bij studenten.” De variatie zit echter niet louter in de aard van het probleem. “De patiënten die hier komen variëren ook in ernst van het probleem. De meeste studenten melden zich aan met ernstige of complexe problemen. Maar het gebeurt soms ook dat we klachten relativeren of normaliseren. Studenten die het moeilijk hebben met een relatiebreuk of een pijnlijk verlies, laten we soms na een maand nog eens terugkomen om te kijken of er echt een probleem is. Therapie kan dan als nog aangewezen zijn, maar soms ook niet. Moeilijke periodes of momenten horen erbij, dat is het leven.”

CAPACITEITSPROBLEMEN

Net zoals het Medisch Centrum (zie *Veto 3909*) kampt ook het PTC met capaciteitsproblemen. “De wachtlijsten voor individuele therapie zijn een oud zeer,” aldus

Lietaer. “De vorige twee academiejaren stonden er gemiddeld 50 à 60 mensen op die wachtlijst, wat overeen komt met een volledig semester moeten wachten. Dat is voor een student heel lang. We zorgen er wel altijd voor dat de eerste intake binnen de twee weken na de aanmelding

(*ke Gezondheidszorg, red.*) wordt gehanteerd.”

Hoewel er inspanningen worden gedaan om extra personeel in te zetten, blijft het schoentje knellen. Vandaag zijn bachelor-, SLO-, master, manama- en doctoraatsstudenten allemaal welkom. Sinds 2004 is het

se studenten die het financieel moeilijk hebben. Omwille van de capaciteitsproblemen woedt de discussie of manama- en doctoraatsstudenten nog beroep zullen kunnen doen op het PTC.

“Dat is om een aantal redenen begrijpelijk en verdeelbaar maar het zou ook problemen met zich meedragen,” aldus Lietaer. “Zowel omdat de regelgeving in het Medisch Centrum anders is en we eigenlijk één dienst zijn, alsook omdat we zo vooral onze buitenlandse cliënten zouden uitsluiten. Bovendien weten studenten zelf niet altijd of ze een manama dan wel een tweede initiële master aan het volgen zijn.”

Psychotherapeutisch centrum, 016/32.43.43 / ptc@dsv.kuleuven.be

“De meeste studenten melden zich aan met ernstige of complexe problemen”

gebeurt, waar we de ernst van het probleem inschatten. Dat is ook de regel die doorgaans in de CGG's (*Centrums voor Geestelijk*

zo dat doctoraatsstudenten enkel op intakegesprek kunnen komen, om daarna door te worden verwezen. Behalve voor buitenland-

Senna Mertens

Alma | “Je kunt gezond eten voor 2,90 euro, maar het zal vaak gehakt zijn”

Vorige week kon u hier lezen hoe een diëtiste de gemiddelde Almamaaltijd beoordeelde. In een notendop: gevarieerd, maar soms niet evenwichtig genoeg. Deze week laten we Alma zelf aan het woord.

ELS DEHAEN

Kristof Huyghe, coördinator van de Alma-restaurants, is er rotsvast van overtuigd dat de student elke dag een gezonde keuze kan maken: “Er is elke dag voldoende afwisseling tussen gerechten met vlees, vis, pasta of vegetarische gerechten. Wanneer wij bij een gerecht warme groenten serveren, mogen die altijd vervangen worden door koude groenten van de saladbar.”

“Gratis groenten bijhalen mag niet, maar wanneer je voor je afrekent een grotere portie groenten vraagt, zal je die zeker gegeven worden. Je zetmeelcomponent (frietjes, aardappelen, puree of rijst) mag je wel bijhalen. Elke dag frietjes bijhalen zal inderdaad niet gezond zijn, maar we gaan ervan uit dat de student een volwassen consument is en zelf zijn keuze kan maken uit een gevarieerd aanbod.”

DUUR

Een vaakgehoorde klacht is dat er weliswaar veel keuze is, maar enkel in de hogere prijsklasse of in gerechten met vlees. Kunnen ook vegetariërs en mensen met een kleiner budget elke dag gezond eten in Alma? Huyghe: “Wij hebben vorig jaar ge-

investeerd in het ontwikkelen van vegetarische alternatieven voor een aantal Alma-klassiekers, zoals de vegetarische spaghetti en het vegetarisch koninginnehapje. Het is dus niet waar dat er vooral gefrituurde vegetarische maaltijden worden aangeboden, zoals soms wordt beweerd.”

“Voor onze goedkope maaltijden hangen wij heel erg af van de leveranciers. We geven regelmatig gevogelte, vis of pasta in deze categorie, maar voor vleesbereidingen

“Het is niet waar dat er vooral gefrituurde vegetarische maaltijden worden aangeboden”

gen laat de grondstofprijs van de goedkope schotels niet veel ruimte. Het is mogelijk om gezond te eten voor 2,90 euro, maar een gerecht met vlees zal wel vaak een gehaktbereiding bevatten.”

ANTWERPEN

Hoe gaat dat er in andere studentensteden aan toe? Catherine Ongenaë, verantwoordelijke Catering en Congresszalen van de

Universiteit Antwerpen (UA): “Onze operationele coördinator van de studentenrestaurants, die diëtiste van opleiding is, kijkt elke week de menu's na op samenstelling. We voorzien elke dag een saladbar met uitgebreide keuze en frietjes staan maximaal eenmaal per week op het menu.”

Daarnaast zet de UA heel erg in op duurzame en milieuvriendelijke producten. Ongenaë: “We hebben samen met Vredeseilanden bekeken hoe we zowel onze afgewerkte producten als ons productieproces duurzamer konden maken. Al ons wegwerpmateriaal, zoals broodjeszakken, bекers en bestek zijn afbreekbaar. Verder

proberen we te werken met seizoensgebonden en biologische producten. Zo zal je bij ons binnenkort enkel nog biologische rijst en pasta eten.”

Ook Alma zet, op vraag van de student, in op duurzame voeding. Huyghe: “Uit de studentenenquête van vorig jaar kwam naar boven dat studenten duurzaamheid echt belangrijk vinden. Daarom hebben wij bijvoorbeeld deelgenomen aan de klimaatneutrale

week en werken wij samen met Ecolife om ons aanbod duurzamer te maken.”

LIGHT MAALTIJD

Aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) worden lightmaaltijden aangeboden. Iets voor Alma? Huyghe: “Dat ligt momenteel niet op tafel, ook al omdat er tot nu geen vraag gesteld werd. Sommige van onze maaltijden zijn al caloriearm, zoals de vegetarische spaghetti, maar wij willen die niet per se labelen als light of dieetmaaltijd. Voor al onze maaltijdcomponenten hebben wij een receptuur met een gemiddelde caloriewaarde. Aangezien de student bij zijn maaltijd enkele componenten kan kiezen of wijzigen, zijn die waardes richtinggevend en worden ze enkel intern gebruikt.”

Alma benadrukt in zijn beslissingen steeds te luisteren naar de mening van de student. Haroun Boujemaa, Almafractie LOKO: “Wij proberen een spreekbuis te zijn voor de mening van de Leuvense student. Dat zullen we in de nabije toekomst doen door gebruik te maken van sociale media en het afnemen van enquêtes. Daar wordt momenteel hard aan gewerkt door Alma enerzijds, en LOKO anderzijds.”

“Maar iedere student mag ons natuurlijk altijd mailen met vragen en opmerkingen over Alma. Die kunnen we dan voorleggen aan Alma en daar komt steeds een antwoord op.”

PRESES & PREJUDICE | APOLLOON

“Het presidium staat of valt met het resultaat van de 24 urenloop”

Elke kring torst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad. Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week: Gilles Schoupe, preses van Apolloon.

SANDER COX

Als je in gesprek gaat met de preses van Apolloon, ontkom je niet aan de burenstrijd met VTK. Het begint al tijdens de kiesweken in maart. Dat is traditiegetrouw het startsein voor een verbale strijd vol weddenschappen over de uitkomst van de 24 urenloop.

Veto: *Apolloon en VTK, dat is toch uitsluitend rivaliteit?*

Gilles: «Zeer zeker niet. Onze fakbars liggen naast elkaar, we kloppen regelmatig bij elkaar aan en we kennen elkaar goed. We lopen hand in hand, behalve bij de 24 urenloop. Dat maakt het tof maar ook zwaar. Dit jaar was enorm hard. VTK

“Onze proffen leven net zo hard mee met de 24 urenloop als wij zelf”

bleef overtuigd dat ze deze keer zouden winnen, ze waren zeer aanvallend. Ik moet toegeven dat ik schrik had. Iedereen vindt het normaal dat wij winnen. Onze proffen leven net zo hard mee als wij zelf. Die zeggen dan tegen ons “jullie verliezen toch niet van die burgies van VTK.”»

Veto: *Als sportkring is Apolloon verplicht te winnen. Zeker als je ieder jaar professionele lopers inzet. Hoe belangrijk is de 24 urenloop voor Apolloon?*

Gilles: «Vanuit onze afdeling lichamelijke opvoeding (LO) hebben we inderdaad een aantal topsporters die studie en sport combineren en meelopen. Een grote groep bestaat ook uit LO'ers, zij sporten twintig uur per week en hebben dus al een stevige basisconditie.»

«Met 2.100 studenten hebben we een grote kring. Dat Apolloon vol zou lopen met

Pieter Hiele

topsporters, is absoluut niet waar. Het is zo dat het presidium valt of staat met het resultaat tijdens de 24 urenloop. Acht jaar geleden hebben we voor het laatst niet gewonnen. Over het presidium van dat jaar wordt niet meer gesproken. Een nederlaag blijft je de rest van het academiejaar achtervolgen.»

Veto: *We zouden bijna vergeten dat jullie studenten zijn en geen fulltime sporters. Wordt er nog wel gestudeerd?*

Gilles: «Uiteraard wel. Het is nog altijd een universitaire studie. We beginnen het

nu al te merken dat het in de fakbar een stuk rustiger is, omdat de eerste- en tweedejaars deze periode al praktijkexamens hebben. Onze rector heeft wel eens gezegd dat LO de meest universele richting is. Een gezonde geest en lichaam vormt de basiswetenschap.»

«Wij hebben ook gewoon blokvakken als chemie, fysica, biologie en anatomie. Dat wordt door eerstejaars vaak onderschat.»

OPFRISBELEID

Veto: *Worden kinestudenten intern nog steeds gepest door de LO-studenten?*

Gilles: «Van pesten is absoluut geen sprake. Wel bestaat er altijd al een bepaalde kloof tussen kine- en LO-studenten. De groepen ontmoeten elkaar alleen in de fakbar. Bij mijn aanstelling

“Onze fakbar blijft natuurlijk gewoon een kelder”

als preses heb ik me de vraag gesteld hoe we deze kloof zoveel mogelijk kunnen verkleinen. Dit academiejaar hebben we voor het eerst een eerste bachelorweekend georganiseerd, waarbij we de twee groepen hebben samengebracht. Dat was een schot in de roos. Daar gaan we zeker mee verder.»

Veto: *Zijn jullie een trotse kring?*

Gilles: «We zijn een heel trotse kring. De band die wij met elkaar opbouwen door de sport, heeft niemand anders. We sporten niet alleen samen, we *pin*ten samen, we *brossen* samen, we studeren samen. De mensen die je in je eerste week leert kennen, zijn vaak meteen je beste vrienden. We hebben daardoor een samenhangender studentenleven.»

Veto: *Is jullie fakbar nog steeds een extreem marginaal hol?*

Gilles: «(lacht) Net als VTK zitten we in een kelder en dat geeft meteen een ander gevoel. VTK heeft massa's geld en wij niet. Het klopt dat wij wat nalatiger zijn qua netheid. We voeren sinds kort een actief opfrisbeleid en dit zorgt ervoor dat de fakbar terug een pak gezelliger wordt. Het blijft natuurlijk een kelder.»

Student Kort

LOKO ZET ZICH IN VOOR DEMENTIE

Radiozender Studio Brussel steekt Music For Life zoals we het de afgelopen vijf jaar kenden in de kast. In de plaats komt er een solidariteitsactie. Ook in Leuven worden er stilaan acties op poten gezet. Zo organiseert de Universitaire Parochie (UP) een inzamelactie om onderzoek naar en projecten rond dementie te steunen. De Leuvense studentenraad LOKO moet voor man- en draagkracht zorgen. Drijvende kracht vanuit LOKO Laura Geerts verduidelijkt: “UP rekent op LOKO en de kringen om de actie bekendheid te geven. Het is moeilijk om in

één week de hele studentenpopulatie te bereiken, zonder de steun van het oorspronkelijke format dat Studio Brussel lanceerde.”

Het geld wordt geschonken aan onderzoek naar dementie en een project van OCMW Leuven en de stad Leuven, *Vergeet niet naar buiten te komen*. “Sensibilisering is goed,” zegt Laura, “maar het moet ook effectief iets teweeg brengen. Daarom zamelen we geld in met een gadgetverkoop en een fuif. Zelfs al brengt het niet enorm veel geld op, dan hebben we toch bij de studenten aandacht voor dementie gevraagd.”

Je kunt gadgets kopen van 10 tot 14 december tijdens de etensuren in Alma 1, 2 en 3. Donderdag 13 december kun je feesten voor dementie in De Blauwe Kater. (mh)

HET GROOT DICTEE DER LEUVENSE STUDENTEN

Voorbij woensdag werd er duchtig gespeld in aula Pieter De Somer. Studentenraad LOKO organiseerde haar jaarlijks Groot Dictee der

Leuvense Studenten. Auteur van het dictee- en mogelijk de meest verwenste man die avond was Paul Claes, hoofddocent aan de faculteit Letteren. De presentatie lag in de vakkundige handen van nieuwsanker Martine Tanghe.

Flux de bouche, gehebeï, oekazen en nog van die absurde woorden zorgden voor een gemiddelde van 67 fouten. Ster van de avond was Willem Possemiers. Hoewel hij uitdijen schreef met ei, was hij de beste van de spelklas met slechts 12 fouten. Een mooie tweede en derde plaats werden bekleed door Anke Senden en Anneke Salden, met respectievelijk 14 en 22 fouten.

Bij de prominenten was Letterendecaan Luk Draye met voorsprong de beste speller - hij kon moeilijk anders - met 22 fouten. De beste preses was Tine Van Calster van Babylon. (mh)

OOK NFK ZONDER KRINGRUIMTE

Vorige week kopte Veto “Farmaceutica vindt geen kringruimte”. Ook de Nieu-

we Filosofische Kring (NFK) ondervindt problemen met haar kringruimte. “In het belang van van de toegankelijkheid in het HIW (*Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, red.*) worden onder meer de wc's verbouwd,” vertelt Quinten Evens van NFK. “Daardoor is onze lounge, die zich in de kelder naast de wc bevond, helemaal onbereikbaar. Normaal zouden die werken afgelopen paasvakantie afgelopen zijn, maar in september kregen we te horen dat er asbest is aangetroffen.”

Bijgevolg blijft de NFK-lounge langer dicht dan verwacht. “We hebben geen zicht op de toekomst,” vervolgt Quinten. “Hoewel onze vicedecaan en decaan enthousiast meezoeken naar een nieuwe locatie en ons werd beloofd dat er voor Kerstmis een oplossing zal worden gevonden, zullen we voor minstens één jaar zonder kringlokaal zitten. Een nieuw lokaal is blijkbaar heel moeilijk te regelen.” (ph)

POLITIE PAKT FOUTPARKEREN FIETSEN AAN**“Repressie als preventie”**

De Leuvense politie heeft vorige week 350 foutief gestalde fietsen weggehaald aan het station. De schuld van het stadsbestuur volgens de oppositie. Dat voorziet onvoldoende fietsstallingen, al komt er een gloednieuw fietsafhandelingscentrum in Kessel-Lo.

SAM RIJNDERS

Een vertrouwd beeld: de containers op het Martelarenplein die moeten doorgaan voor stationsgebouw, omsingeld door honderden fietsen. Maandagochtend haalde de politie de fietsen weg, na eerdere waarschuwingen via flyers en sociale media. “We rekenden op de goedheid van de mens, maar moeten nu repressief optreden,” zegt studentenflik Nick Vanden Bussche.

De fietsen bemoeilijkten een evacuatie van het station en de doorgang voor hulpdiensten volgens de politie. Voor kinderwagens en rolstoelgebruikers was de situatie helemaal hopeloos.

Het probleem werd bovendien alsnog erger. Dirk Robbeets (sp.a), schepen voor Mobiliteit: “Het is begonnen met enkele fietsen maar ik zag er zelfs in de tunnel onder de sporen staan. Je geeft een hand en je bent een arm kwijt.”

Goed nieuws voor de foutparkeerders: voorlopig worden ze niet beboet. “Deze keer hebben we repressie als preventie gebruikt,” aldus Vanden Bussche. “Bij een volgende ophaling kunnen wel verkeersboetes of GAS-boetes (Gemeentelijke Administratieve Sanctie, red.) uitgedeeld worden.” Zo’n GAS-boete kan tot 250 euro bedragen.

FIETSAFHANDELINGSCENTRUM

De politie bewaart de weggevoerde fietsen aan De Vunt in Holsbeek. Een eindje van Leuven, maar onvermijdelijk volgens Vanden Bussche. “De dichtstbijzijnde locatie was in Holsbeek, maar die is vlot bereikbaar met het openbaar vervoer.”

Daar komt binnenkort verbetering in. Aan de centrale werkplaatsen in Kessel-Lo komt een nieuw fietsafhandelingscentrum. Daar worden ook fietsen bewaard die gestolen of verloren waren. “Op een website zal je perfect jouw fiets kunnen terugvinden,” aldus Robbeets.

Volgens Vanden Bussche kunnen studenten tijdens de zomermaanden er hun fiets veilig achterlaten. Zo komt er meer ruimte in de andere stallingen.

Fatiha Dahmani (Groen) hoopt dat een bedrijf uit de sociale sector zoals Velo dat

fietscentrum mag uitbaten. Dit jaar was er veel protest omdat de fietsparking onder het Pieter De Somerplein aan de multinational Apcoa werd toevertrouwd, in plaats van aan Velo.

Dahmani: “Geld primeerde op het sociale aspect. Hopelijk is dat lesje geleerd. Je kan een openbare aanbesteding zo uitschrijven dat multinationals weinig kans maken, maar een sociaal bedrijf wel.”

Het stadsbestuur ziet dat voorstel zitten, voor zover het mogelijk is. Robbeets: “Een openbare aanbesteding is aan strenge regels onderworpen. Je mag die niet op het lijf van een kandidaat schrijven. Wie klacht indient, haalt dat anders met twee vingers in de neus.”

KRITIEK OP FIETSBELEID

Het stadsbestuur is zelf verantwoordelijk voor de fietsoverlast aan het Martelarenplein volgens de grootste oppositiepartijen. Omdat de stalling onder het stadskantoor overvol en slecht ontworpen is, kost je fiets parkeren veel tijd.

Dahmani: “Je weet niet waar er plaats in de stalling is. Daardoor verlies je enorm veel tijd.” Groen wil daarom een begeleidingssysteem dat met lichtjes vrije plaatsen aanduidt. Ook moeten plaatsen dicht bij het station voorbehouden zijn voor pendelaars, vinden zowel Groen als N-VA.

De nieuwe fietsparking achter het station is evenmin een wondermiddel volgens Renate Hufkens (N-VA). “Welke student gaat daarheen als hij van de Bondgenotenlaan komt? Je mag niet door de tunnel fietsen en het is supergevaarlijk om langs de ring te fietsen. Hoeveel eerstebachters weten trouwens dat daar een fietsparking is?”

“Ze hebben ergens een punt, maar wie te veel tijd verliest tussen de fietsenstalling en zijn trein, moet maar vroeger vertrekken,” reageert Vanden Bussche. “Het

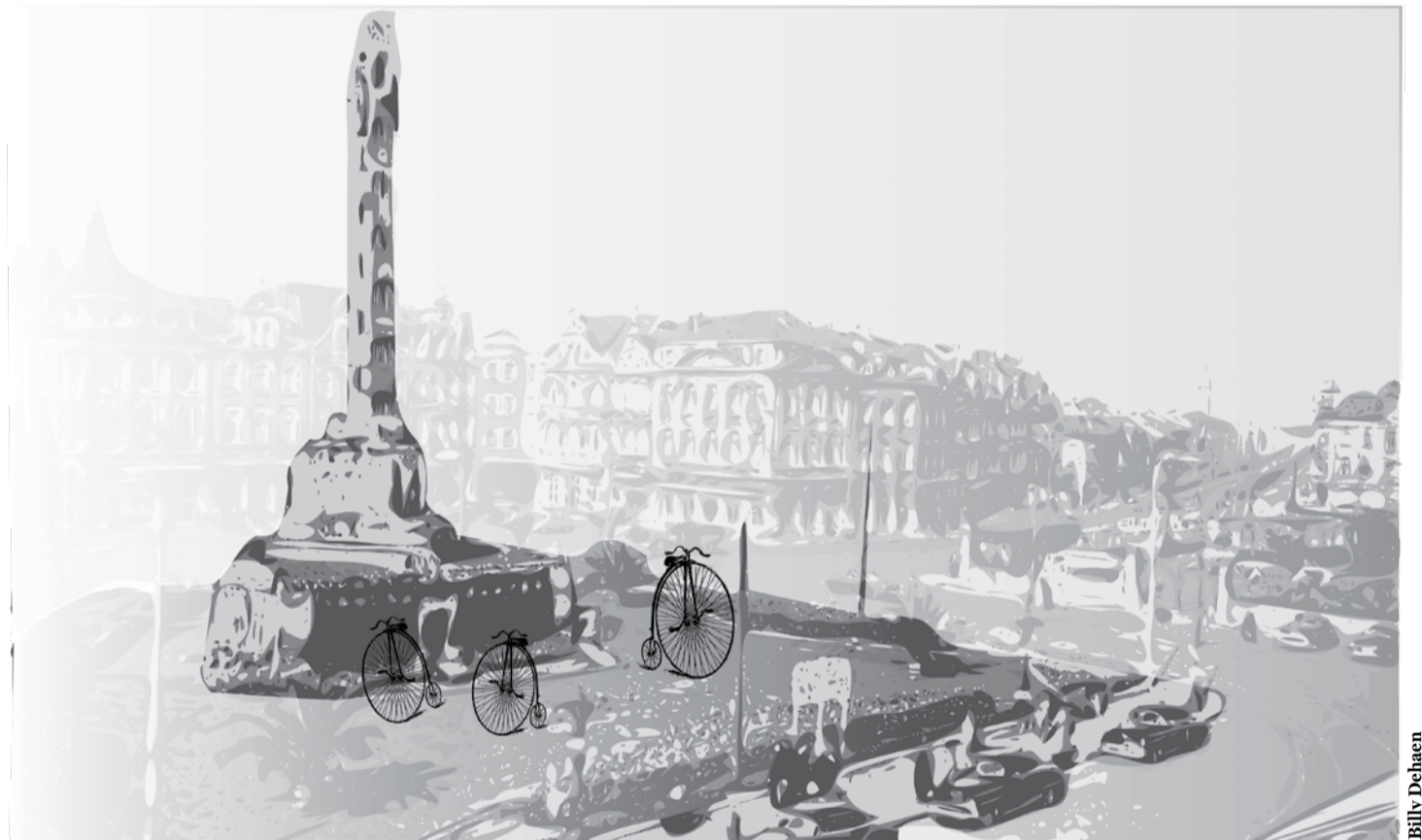
is onmogelijk om duizenden fietsen op tien meter van het station te stallen. Dat is *first come, first served*.” Robbeets noemt luiheid als oorzaak van het probleem.

De fietsoverlast aan het station staat symbool voor een falend fietsbeleid meent de oppositie. Een te grote focus op grote stallingen en weinig coherentie.

“Onder het De Somerplein heb ik nog geen tien fietsen zien staan,” stelt Hufkens. “Fietzers willen kort bij hun bestemming parkeren en vinden de openingsuren maar niets.”

“Het nut van een fiets is om zo dicht mogelijk bij je doel te raken. Nu verplicht men fietsers te denken als automobilisten. Het grootste probleem is dat men wel enkele kleine stallingen bouwt maar geen globale visie heeft. Het is een allegaartje,” betoogt Dahmani.

Robbeets stelt dat het stadsbestuur wel degelijk een fietsbeleid heeft. “Wij keuren voortdurend extra fietsstallingen goed. Leuven heeft er meer dan eender welke Nederlandse stad. Maar voor sommigen zal het altijd te weinig zijn.”

Foutparkeerders Martelarenplein al langer een probleem**Studentenarbeid in de lift**

Vorige zomer gingen er meer dan 400.000 jongeren aan de slag als jobstudent, een absoluut record. Uit een recent onderzoek van het uitzendkantoor Randstad komen enkele opmerkelijke trends naar voren, die bevestigd worden door andere uitzendkantoren. Laaggeschoolde arbeid lijdt niet onder de nieuwe regeling die sinds dit jaar van kracht is.

YVES DELVAUX

Studenten werken meer. Dat is duidelijk de boodschap die in het oog springt bij het lezen van de studie die Randstad publiceerde. Vooral de toename van werken tijdens het jaar is opmerkelijk. Niet minder dan 83 procent van de jongeren werken op een of andere manier. Vrouwen zijn actiever dan mannen, al is het verschil kleiner dan vorig jaar. Naarmate het studieniveau hoger wordt, wordt er ook meer gewerkt. Van de studenten uit het hoger onderwijs werkt 90 procent als jobstudent, ten opzichte van 78 procent bij studenten met maximaal een secundair diploma, al wordt ook daar de kloof kleiner. Wat ook opvalt is dat vrouwelijke studenten beduidend minder verdienen dan mannen, zelfs al doen ze exact hetzelfde werk.

Andere uitzendkantoren bevestigen de trend. Sommigen hebben het zelfs over een quasiverdubbeling van het aantal studenten dat momenteel aan de slag is ten opzichte van de vorige jaren.

Hans Van Campenhout, die adviseur is bij de jobdienst van de KU Leuven, laat

studentenarbeid is dan in de vorige jaren. Randstad spreekt natuurlijk meer algemeen dan het zicht dat wij hier hebben. Wij zijn gefocust op het gedeelte KU Leuven en geassocieerde instellingen. Of dat daarbuiten meer leeft dan elders, daar heb ik geen zicht op,” aldus Hans.

2012

De meest voor de hand liggende reden voor de toename van studentenwerk buiten de zomervakantie, is de nieuwe regeling die sinds 1 januari van kracht is. Tot 2011

dens de zomervakantie, en de andere helft aan een iets hogere bijdrage buiten de zomerperiode. Sinds dit jaar mogen studenten jaarlijks 50 dagen werken, wanneer ze maar willen, aan een uniforme bijdrage.

Er zijn ook nog enkele andere motieven voor de student om meer te werken. Zo krijgen studenten gemiddeld ongeveer vijf procent minder zakgeld dan vorig jaar. Daar tegenover staat dat ze meer per uur betaald worden voor hun arbeid.

ARBEID

De vakbonden zijn ontevreden over de nieuwe regeling. Ze beweren dat de sterke toename van gepresteerde uren door jobstudenten ten koste gaat van laaggeschoolde arbeid. Dat is onzin volgens Christine Mattheeuws, de voorzitter van het Neutraal Syndicaat van Zelfstandigen. Ze beweert dat de meeste kmo's studenten inschakelen bij tijdelijke toenames van de werkhoeveelheid en om in te vallen voor afwezige werknemers.

De studentenstudie is terug te vinden via randstad.be

“Vrouwelijke studenten verdienen beduidend minder dan mannen, zelfs al doen ze exact hetzelfde werk”

weten dat er nog geen cijfermateriaal van dit jaar voorhanden is, maar kan ook niet uit zijn ervaring de trend bevestigen. “Ik heb niet het gevoel dat er opmerkelijk meer

mochten studenten 46 dagen werken aan verlaagde bijdragen voor de sociale zekerheid. Men kon de helft aan een zeer lage sociale zekerheidsbijdrage verrichten tij-

MINISTER DIDIER REYNDERS (MR) OVER CONGO, GAZA EN EUROPA

“VN-erkenning Palestina kan rem zijn voor vredesproces”

Federaal minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders (MR) ziet hoe de EU stil blijft in het conflict tussen Israël en Gaza. Ook voor het conflict tussen Congo en Rwanda is er geen eensluidende mening. Hij vraagt zich af of de Europese besluitvorming nog steeds met unanimiteit kan gebeuren.

JENS CARDINAELS EN EVA SCHALBROECK

De afgelopen jaren verdwenen oude wereldconflicten, zoals de strijd tussen Israël en Gaza en Rwanda en Congo, door de Arabische Lente naar de achtergrond. Nu laaien ze weer op.

Veto: *Wat is de impact van de Arabische Lente op het conflict tussen Israël en de Palestijnen?*

Didier Reynders: «De macht van Egypte is fors gegroeid. Egypte heeft niet alleen meer invloed op de Palestijnse autoriteit, maar ook op Hamas en op andere fundamentalistische groeperingen. Daardoor is het staakt-het-vuren vrij snel tot stand gekomen.»

«Maar de regio blijft instabiel doordat andere landen instabiel zijn geworden. Er is geen Arabische Lente, er zijn wel verschillende Arabische Lenten.»

Veto: *De Palestijnse premier Mahmoud Abbas liet Palestina door de Verenigde Naties erkennen als waarnemend niet-lid. Was dat een goed idee?*

Reynders: «Het past in de strijd tussen Hamas en Fatah (de partij van Abbas,

red.), want de erkenning kan Abbas sterker maken. Maar voor het vredesproces kan het een rem zijn: de Verenigde Staten zouden de financiering aan de Palestijnse overheid kunnen stoppen en hernieuwde vredesgesprekken zouden zo goed als onmogelijk kunnen worden. Zonder een echt vredesproces zonder voorwaarden zal de noodzakelijke tweestatenoplossing er niet komen.»

«De Palestijnen moeten de veiligheid van de Israëlische burgers garanderen en Israël moet zijn reactie aanpassen. De Israëliërs moeten hun macht aanwenden, maar zonder geweld te gebruiken tegen Palestijnse burgers.»

Veto: *Is Hamas sterker geworden?*

Reynders: «Er zijn fundamentalisten in de regio. Vroeger was Tunesië een dictatuur, maar er was vrijheid voor vrouwen. Die verdween na de Arabische Lente. Het fundamentalisme zal in de komende jaren voor meer en meer problemen zorgen in landen zoals Libië en Syrië. En ja, ook in Gaza zitten fundamentalisten die het con-

tact tussen Israël en de Palestijnen moeilijk maken.»

Veto: *Zijn de Moslimbroeders, de nieuwe Egyptische machthebbers, ook fundamentalisten?*

Reynders: «Er zijn verschillende soorten fundamentalisten, maar er zijn er inderdaad in Egypte. De Egyptische president Mohammed Morsi probeert meer macht te krijgen, ten nadele van het parlement en de justitie. Dat komt neer op een nieuwe dictatuur.»

«Er is in Egypte gevochten voor democratie, maar velen zijn niet tevreden met de uitslag van de verkiezingen. Zij moeten vechten voor een echte grondwet, die – zoals ik vroeger al heb gezegd – geen shariarechtspraak mag bevatten. Het democratiseringsproces zal nog jaren in beslag nemen.»

Veto: *Is de rol van Europa groot genoeg?*

Reynders: «Europa speelt geen grote rol in de onderhandelingen tussen Israël en de Palestijnen. Dat komt doordat het verdeeld is. België probeert te werken aan een gezamenlijk Europees standpunt, dat ons sterker zou maken.»

M23

Veto: *In de Congolese deelstaat Goma greep de rebellen groep M23 onlangs de macht. Volgens de VN wordt ze gesteund door Rwanda. Vindt u dat Rwanda harder moet worden aangepakt?*

Reynders: «Ik wil dat de VN-veiligheidsraad het dossier behandelt. Er is een gezamenlijke reactie nodig, want België kan eigenhandig geen sancties opleggen aan Rwanda. Maar nadat ik in de Algemene Vergadering van de VN een verklaring aflegde, verliet Paul Kagame (de president van Rwanda, red.) de zaal.»

Veto: *Volgens Dirk Draulans van Knack moet de VN-vredesmissie worden opgedoekt. Hij vindt dat we moeten erkennen dat Congo te groot is en Rwanda en Oeganda een toenemende invloed hebben.*

Reynders: «Maar volgens Knack is België ook te groot en moeten we Vlaanderen onafhankelijk maken...»

«De integriteit van het Congolese grondgebied is internationaal onbespreekbaar. Rwanda kan niet zomaar een rebellie in Congo steunen en het land daarna splitsen. M23 kan onmogelijk aan de macht komen, zonder een democratische verkiezing. Rwanda is een klein land met veel inwoners en het wil uitbreiden, maar volgens mij is het perfect mogelijk om Rwandezen in Congo te laten werken, zonder een verandering van de grenzen.»

«Wij pleiten voor een staakt-het-vuren en een echte dialoog met respect voor de integriteit en bescherming van de grenzen. Er is ook nood aan een oplossing voor de vluchtelingen. Zij moeten terug kunnen gaan naar hun eigen land.»

“Welke Belg stuurt zijn kinderen naar Congo om te vechten?”

«Volgens mij moet de vredesmissie net uitgebreid worden. Er is een meer offensief mandaat nodig tegen de rebellen. Het aantal troepen kan stijgen van 17.000 naar 19.000, maar we moeten nieuwe mensen vinden. Liefst soldaten uit de regio. Nu doen er Pakistanen en Indiërs mee, maar zij willen geen offensieve missie.»

DODEN

Veto: *Is de inzet van Belgische troepen een optie?*

Reynders: «Daarvoor is er geen meerderheid in het parlement. Ik krijg in België regelmatig te horen dat we meer moeten doen. Maar wie in België is bereid om zijn kinderen naar Congo te sturen om te vechten? Met de mogelijkheid dat er doden vallen. In eerste instantie is er een taak weggelegd voor de Congolezen met de steun van de regio en de Afrikaanse Unie. Pas dan kan Europa steun geven op vlak van logistiek en opleiding.»

“Als de Britten uit de EU willen vertrekken, is dat hun keuze”

Veto: *Denkt u dat een offensieve aanpak meer zal opleveren?*

Reynders: «Naast een meer offensieve aanpak bepleiten we ook een echte dialoog tussen de partijen. Die is er al. De landen in de regio hebben M23 al opgeroepen het gebied te verlaten (wat intussen gebeurd is, red.). Er is een voorstel om de luchthaven van Goma te laten beschermen door troepen van de vredesmissie, het Congolese leger én van M23. De rebellen maakten vroeger deel uit van het Congolese leger. Maar volgens mij is die oplossing niet de juiste.»

Veto: *De Europese begrotingstop is mislukt. De onenigheid over besparen of meer investeren is de oorzaak.*

Reynders: «We zullen proberen een oplossing te vinden voor januari. Momenteel is er is een akkoord dat het budget omlaag moet, hoewel België dat liever anders zou zien. Het wordt moeilijk, maar een compromis is haalbaar. Met of zonder het Verenigd Koninkrijk.»

Veto: *Denkt u dat het eurosceptische Verenigd Koninkrijk in de toekomst voor meer problemen zal zorgen?*

Reynders: «Wij kunnen hen niet verplichten om in de Europese Unie te blijven. Als ze vertrekken is dat hun keuze. Wij moeten zoeken naar een oplossing met de huidige 27 lidstaten, maar als het lukt met 26 is het ook goed. We kunnen niet blijven wachten. In de EU worden beslissingen met unanimiteit genomen, maar ik vraag me af of dat zo kan blijven.»

Thomas Thielemans

Didier Reynders: “Fundamentalisme zal de komende jaren voor problemen zorgen in de Arabische Wereld.”

SINGER-SONGWRITER FINK

“Het kan me niet meer schelen of ik cool ben”

Gewezen triphop- en electronicadj Fin Greenall, ofte Fink, ruilde enkele jaren geleden zijn draaitafels voor een akoestische gitaar. Vier albums verder gooit hij nog steeds hoge oren met akoestische muziek doorspekt van invloeden uit zijn dj-verleden. Net voor zijn optreden in het Depot, deelde hij met ons zijn kijk op het omstreken fenomeen singer-songwriter.

ANDREW SNOWBALL

Veto: Een recensie door BBC Music omschreef jouw muziek als “a study in the art of pleasing yourself without drowning in indulgence”. Denk je dat daarin het onderscheid bestaat tussen jouw muziek en wat meestal wordt verstaan onder het singer-songwritergenre?

Fin Greenall: «Mick Jagger is een singer-songwriter, weet je? Die associatie maakt men echter doorgaans niet. Bij een singer-songwriter stel je je niet David Bowie voor, maar de Dylantraditie. Ik geloof niet dat ik ooit die weg ben opgegaan, maar omdat ik een akoestische gitaar bespeel, een *white dude* ben en liedjes zing over relaties, zou je tegelijkertijd net kunnen stellen van wel. Daar kun je gewoon niet omheen.»

Veto: Hoe zou je iemand die jouw muziek niet kent ervan overtuigen dat jij iets anders doet dan de gemiddelde singer-songwriter?

Greenall: «Ik zou het niet kunnen zeggen. Hoe je het ook draait of keert, ik ben ergens *just another singer-songwriter*. Als je niet van dat genre houdt, zal je ook niet gek zijn van mijn muziek.»

TEERGEVOELIG

Veto: In een ander interview had je het over Lou Rhodes, de zangeres van het elektronische duo Lamb, die enkele jaren geleden als singer-songwriter een solocarrière begon. Is er een enorm verschil tussen wat jullie beide doen?

Greenall: «Niet echt, nee. We bespelen allebei een akoestische gitaar en hebben allebei een drummer en een akoestische bassist als begeleidingsband. Het enige verschil is dat ik een lul heb. Het is wel waar: wat zij speelt zal inderdaad als folkmuziek omschreven worden, maar daarvan zitten evengoed in mijn muziek invloeden. Ik werd ook beïnvloed door mensen als Joni Mitchell en Crosby, Stills, Nash and Young. Het is niet eenvoudig iets nieuws te doen met een akoestische gitaar. Daarom ben ik bijvoorbeeld zo'n grote fan van Ben Howard.»

Veto: In welke zin?

Greenall: «Ik geloof dat hij echt vernieuwing brengt als akoestische gita-

rist en als singer-songwriter. Hij kent technieken die mij totaal onbekend

Andrew Snowball

zijn. En dan is hij nog eens linkshandig!»

Veto: Bedenkt hij die technieken zelf?

Greenall: «Absoluut, hij kan – net als ik – geen muziek lezen. Als hij een technisch probleem tegenkomt, bedenkt hij daar gewoon iets op. Ben's muziek zou ik bestempelen als echt vernieuwende folk.»

Veto: Niet als wat jij ooit “weeepy-weeepy, strummy-strummy” noemde?

Greenall: «Zeker en vast niet. Weet je, iedere 16-jarige die voor het eerst een gitaar bespeelt, gaat daarmee beginnen. Het probleem is dat als je 16 bent en je een

contract hebt bij een groot platenlabel, je voor je het beseft in een videoclip op je knieën in de regen zit, dat soort shit. *Too bad*. De ideale leeftijd om een contract te krijgen is 25 à 26. Op die leeftijd begin je

“Hoe je het ook draait of keert, ik ben ook just another singer-songwriter”

te weten wie je bent, of ten minste waar je naartoe wil. Het is net dat wat je op een plaat moet vastleggen. Op mijn 16de had ik gewoon alles gedaan om beroemd te kunnen worden.»

DE COOLHEID VOORBIJ

Veto: Jij was toch al die leeftijd voorbij toen je je eerste akoestische album uitbracht?

Greenall: «Klopt, maar in mijn twintiger jaren was ik als dj actief en nam ik triphopplaten op. Dat was toen cool en avant-garde. Ik ben werkelijk blij dat ik dat heb gedaan. Dat gezegd zijnde, hoe verder we van de jaren '90 komen, hoe meer ik mezelf verwijt “Waarom ben je hier niet vroeger mee begonnen?”»

Veto: Misschien moest je eerst die periode als dj doormaken om dan uiteindelijk als akoestische muzikant aan de slag te gaan?

Greenall: «Absoluut. Ik geloof niet in het lot of toeval.»

Veto: In wat dan wel? Hard werken? Je eigen weg banen?

Greenall: «Ik denk dat ik als persoon het punt moest bereiken dat het me niet meer kon schelen of ik al dan niet cool was. Dat bevrijdde op zo'n manier dat ik naar muzikanten als José Gonzalez en Damien Rice kon luisteren. Dat leidde er vervolgens toe dat ik zelf nummers begon te schrijven.»

«Daar hoefde ik me dan ook geen zorgen meer om te maken. Dat is het moment dat ik me serieus met muziek ben begonnen bezighouden. Het is een zaak van het jezelf moeilijk te maken; van niet op je lauweren te rusten. Zo bereik je veel interessantere resultaten.»

INTERNATIONAAL KORTFILMFESTIVAL LEUVEN

Creepy reuzententakels en hartroerende taferelen

Het internationale kortfilmfestival wordt volwassen. Of toch 18 jaar. Dit jaar werd het Leuvense festival “Oscar qualifying” als eerste kortfilmfestival in de Benelux. In afwachting van het festival dat deze week loopt, gingen wij de sfeer opsnuiven op de openingsavond.

WIM DEHAEN

Op de openingsavond van het festival brengen we een gevarieerd voorproefje van het festival. Met vier premiers en een haarscherpe animatiefilm kon het publiek vlotjes warm gemaakt worden voor het festivalprogramma. Aan de ene kant waren er creepy reuzententakels en *gore* in de Vlaamse film *Perfect Drug*, maar aan de andere kant ook hartroerende taferelen van Koerdisch-Iraakse Leuvenaars Sahim Omar Kalifa. Het zit alvast snor, met die Vlaamse selectie.

“We screenden 3.000 kortfilms om onze uiteindelijke selectie te maken,” verklaart Johan Van Scharen, algemeen coördinator, in zijn inleidende speech. “Het was een kleurrijk, druk en turbulent jaar.

Het was ook een hectisch scharnierjaar met personeelwissels. Voor de Vlaamse kortfilm was het ook een topjaar met vele internationale bekroningen. Dan is er natuurlijk

“Vlaamse kortfilms staan zeker niet elk jaar op de longlist”

ook het fantastische nieuws dat het festival *Oscar qualifying* geworden is.”

OSCAR QUALIFYING

Medewerkster Eline Livémont licht toe: “Op het festival worden onder andere prijzen uitgereikt in de Vlaamse en Europese

competitie. Vanaf 2014 zullen de winnaars van de juryprijzen in die categorieën automatisch op de longlist van de Academy Awards belanden. Er komt zo dus jaarlijks een Vlaamse en een Europese film op de longlist te staan.”

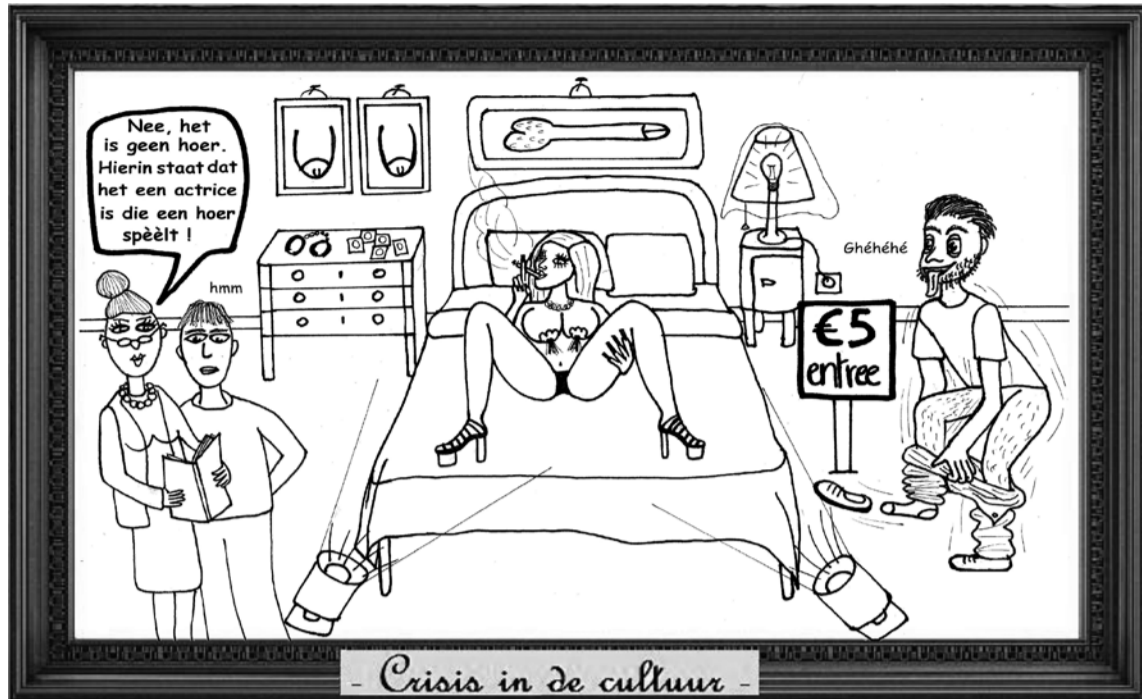
“We zijn al erg lang bezig, we zitten ondertussen aan onze 18de editie. We kunnen een sterke internationale selectie presente-

ren, onder meer door onze medewerkers die in het buitenland op prospectie gaan. Maar onze collega's in de Benelux zijn natuurlijk ook goed bezig. Na een suggestie van een gedelegeerde van de Oscars, maakten we dit jaar de beslissing om een aanvraag in te dienen om een kwalificerend festival te worden.”

VLAAMS

Wat betekent die kwalificerende status van het festival eigenlijk voor de Vlaamse kortfilm? “Het is toch niet zo evident,” zegt Livémont. “Vlaamse kortfilms staan zeker niet elk jaar op de longlist. Dit jaar stonden er toevallig 6 Vlaamse kortfilms op de longlist, want die wonnen prijzen op andere *Oscar qualifying* festivals. Twee daarvan worden dit jaar trouwens vertoond op het kortfilmfestival, *Rotkop* en *Dood van een Schaduw*. De vier andere kwalificerende films, *Dura Lex*, *Het Bijzondere Leven van Rocky De Vlaeminck*, *Nuru* en *Oh Willy* werden in het verleden ook al vertoond op het festival.”

Inmiddels raakte ook een shortlist met 13 Oscarkandidaten in de categorie kortfilms bekend. Daarop staat ook een Vlaamse kortfilm, *Dood van een Schaduw*. Die kortfilm kun je deze week bijna dagelijks zien in het kader van de speciale reeks rond acteur Matthias Schoenaerts.

Karolien Favoreel

“Ik heb moeite met commissieleden die hun eigen dossiers moeten beoordelen”

De minister vond inderdaad drie miljoen euro extra voor de volgende subsidieronde die ingaat vanaf 1 januari 2013. Hierbij was BZB bij de gelukkigen: hun subsidie zal naar 440.000 euro stijgen.

“In ons positief advies stond dat we 600.000 euro moesten krijgen,” legt Stijn uit, “maar Schauvlieghe besloot organisaties met een negatief advies toch op te vissen. Soms was dit terecht, maar Gentse organisaties zijn bijvoorbeeld opgepikt omdat Freya Van Den Bossche zich hun lot aantrok. Het helpt om vrienden in Brussel te hebben.”

JONGE BELOFTEN

Verwijten van belangenvermenging en vriendjespolitiek vallen wel vaker bij het verdelen van de subsidies. Zo krijgt La Petite Bande vanaf 1 januari geen subsidies meer. Robberechts: “Vlaanderen kent een bloeiende oude muziekscène. In de subsidiecommissie zitten maar enkele experts oude muziek.” Die experts zijn zelf actief bij orkesten. “Als de vijver kleiner wordt en enkele vissen moeten verdwijnen, zullen com-

is dat weer zo.” Al vindt Devillé het een goede zaak dat kunstenaars uit de sector bij de beoordeling betrokken worden.

Volgens econoom Van Looy is er geen sluitend bewijs van systematische vriendjespolitiek. Wel zijn de wettelijke richtlijnen erg vaag, vindt hij. “Dat leidt tot inconsistenties. Daardoor worden beslissingen genomen die arbitrair ogen.”

Caron: “Er is geen beter alternatief voor het huidige systeem, al moeten we enkele kwalen bestrijden. De meeste experts oordelen eerlijk en ethisch. Als enkel politici zouden beslissen, dan zou je wat zien. De overheid moet projecten mogelijk maken, niet rechtstreeks sturen.”

De combinatie van de crisis en het subsidiecommissiesysteem zorgen ervoor dat jonge kunstenaars de grootste slachtoffers zijn. Van Looy: “Als je moet bezuinigen, is behouden wat er al is vaak het hoogst haalbare. Maar wat doe je met nieuwe, jonge initiatieven? Moet je geld afpakken van Rosas - dat kwaliteit levert en Vlaanderen internationaal op de kaart zet

“We maken een voorstelling met twee in plaats van drie muzikanten”

missieleden hun eigen projecten beschermen. Ze verdelen het budget van één grote vis.”

Deville: “Ik heb moeite met het feit dat in heel wat commissies mensen zitten uit betrokken organisaties. Ook met de nieuwe commissies

- om ruimte te geven aan jonge en beloftevolle choreografen?”

Moet de overheid investeren in cultuur? Hebben kunst en cultuur ook een economisch nut? Antwoorden in het volgende deel.

CULTUUR IN CRISIS (1)

Kunst moet op zoek naar sponsors

De culturele sector bij onze Noorderburen krijgt rake klappen. Dichter bij huis konden kunstenaars deze week een btw-verhoging op de auteursrechten tegenhouden. Ondertussen hakt de bezuinigingsbijl vrolijk verder. Of valt dat best mee? Hoe doorstaat de Vlaamse culturele sector de crisis?

SAM RIJNDERS

Het effect van de crisis in Nederland verschilt doorheen de sector, zo stelt onderzoeksbureau APE vast. Bioscoopbezoeken blijven voorlopig stijgen, maar bij de podiumkunsten breekt het angstzweet uit. Dalende bezoekersaantallen, hogere toegangsprijzen, verdwenen subsidies.

Bart Caron (Groen) is voorzitter van de Commissie Cultuur van het Vlaams Parlement. “In Vlaanderen is er geen grote kaalslag maar iedereen is voorzichtiger. Organisatoren nemen minder risico’s en culturele producenten zoals theatergezelschappen krijgen minder middelen van de overheid.”

De meeste cultuurorganisaties leven grotendeels van subsidies, al

is het beeld genuanceerd. Econoom Bart Van Looy: “Organisaties als de Ancienne Belgique die dicht bij de populaire cultuur zitten zijn in grote mate zelfbedruipend. Voor klassieke orkesten is dat anders. Het verschil is groot: van 15 procent tot 70 procent overheidssteun.”

Het Leuvense muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding (BZB) begon in 2009 sponsors te zoeken. “Daarmee waren wij een pionier,” herinnert algemeen leider Stijn Devillé zich. “Maar dat is heel moeilijk. Zelfs voor grote huizen is het bijna onmogelijk om naast mediasponsors grote sponsors te vinden.”

La Petite Bande, het internationaal gerenommeerde barokorkest uit Leuven, vindt ook moeilijk sponsors. Bovendien worden in het buitenland

optredens afgezegd. “In Spanje zijn al drie tournees afgelast,” zucht zakelijk leider Geert Robberechts.

KAASSCHAAF

Vlaams minister van Cultuur Joke Schauvlieghe (CD&V) zette het mes in de subsidies. Beter gezegd de kaasschaaf: alle lopende subsidies werden met 2,5 procent gekort. Deze lopende subsidies werden bovendien niet geïndexeerd, wat de facto een bijkomende vermindering was. Caron spreekt van 5 tot 10 procent besparingen.

“Concreet kreeg BZB in 2011 maar 283.000 euro in plaats van meer dan 300.000 euro,” aldus Devillé. “We nemen nu minder freelancers aan en stellen projecten uit. Je maakt een voorstelling met twee in plaats van drie muzikanten.”

Schauvlieghe verdedigt haar beleid: “Niet besparen zou wereldvreemd zijn in een economische crisis. In Nederland sluiten musea, in Portugal is het cultuurbudget gedecimeerd en in Groot-Brittannië zijn de middelen met twintig procent gedaald. Wij kunnen een lichte stijging voorleggen.”

Muzikaal geweld op de Interfacultaire Rockrally

Vorige week dinsdag en donderdag vonden de voorrondes van de Interfacultaire Rockrally plaats. Verschillende faculteitskringen werden tegen elkaar uitgespeeld in een muzikale competitie, waarbij elke studentenkring telkens één band mocht afoardigen. De inzet: een plaats in de finale.

SIEN VANLOMMELE

De voorrondes van de Interfacultaire Rockrally (IFR) zijn achter de rug. De Baarr van LBK werd voor twee avonden omgetoverd tot een heuse concertzaal. Maar liefst veertien groepen streden om een plekje in de finale. De voorrondes vonden plaats op twee dagen. De Baarr was dinsdag goed gevuld en de zaal was donderdag zelfs overvol.

Dat de sfeer goed zat, bevestigt Kasper van de groep El Yunque: “Het was de eerste keer dat we samen optraden en we hebben ons echt geamuseerd. Onze

muziek is wat alternatiever dan het publiek zou verwachten, maar dat was net het leuke.” Over een eventuele finaleplaats is Kasper dan weer heel nuchter: “Het boeit me niet of we in de finale staan of niet. De hoofdzaak is dat we ons geamuseerd hebben.”

High Hi, de band die strijdt voor KLA, heeft ervaring met de Interfacultaire Rockrally. Vorig jaar kaapten ze de publieksprijs weg, dit jaar namen ze opnieuw plaats op het podium. “Vorig jaar was het echt plezant en daarom schreef ik ons opnieuw in,” zegt zangeres Anne-Sophie. “Het pu-

bleik deed goed mee en we hebben achteraf toffe reacties gekregen. Met onze deelname hopen we dat meer mensen ons leren kennen, vooral Leuvense studenten. Elke fan die we winnen, is er eentje bij.”

“Eigenlijk wil ik gewoon in Het Depot spelen”

Ambitie is duidelijk aanwezig bij High Hi: “We hopen natuurlijk weer een goede plaats te behalen,”

vertelt drummer Dieter. “Maar weet je, eigenlijk wil ik gewoon in Het Depot spelen!”

MANKEMENTEN

Op technisch vlak liep het jammer genoeg soms een beetje stroef. Vooral de bands klaagden over het feit dat ze hun bandleden niet konden horen tijdens het optreden. “Dinsdag waren er inderdaad wat technische problemen,” zegt Karen, organisatrice van de IFR. “Voor de aanvang werkte het geluid zelfs gewoon niet, waardoor we vertraging opliepen. Op zulke momenten loopt de stress hoog op. Maar toch mogen we spreken van twee geslaagde avonden, want we hebben veel publiek mogen ontvangen en alle kringen die zich hadden ingeschreven,

zijn ook daadwerkelijk gekomen. Natuurlijk is de akoestiek in De Baarr niet geweldig, maar toch kon het publiek van mooie optredens genieten.”

Uiteindelijk besliste zowel het publiek als de jury wie nogmaals het beste van zichzelf mag geven in de finale. De jury bestond uit organisatrice Karen, een ex-organisator van het IFR, twee bandleden van Kalisto Bay, dat vorig jaar tweede werd, en enkele cultuurverantwoordelijken van de faculteitskringen. De finale zal plaatsvinden in het voorjaar. De precieze locatie en datum zijn nog niet bekend. Wie de finalisten zijn, kun je vinden op de Facebookpagina.

Facebook.com/interfacultairerockrally

VIJF JAAR 'T MUZIEK FRASCATI

“Er zijn genoeg muzikanten in België”

Het Leuvense symfonieorkest 't Muziek Frascati blaast vijf kaarsjes uit en vierde dat afgelopen vrijdag met een stevig lustrumconcert in de schouwburg van 30CC. Op zoek naar tekst en uitleg klopten we in een bucolische uithoek van Kessel-Lo aan bij dirigent en bezieler Kris Stroobants.

GEERT JANSSEN

Kris Stroobants: «'t Is vijf jaar knokken geweest, maar we zijn er altijd ingevlogen met de doodsvrachting van kamikazepiloten. Je moet maar zo knettergek zijn om een symfonieorkest op te richten. Veel mensen steken hun geld in de beurs of

ten die wij op poten zetten, willen we jonge muzikanten een kans geven om praktijkervaring op te doen. We richten ons daarbij vooral op studenten van het Lemmensinstituut of van een conservatorium. Als ze dan later professioneel met muziek bezig zijn en ergens auditie doen, kunnen ze de concurrentie met Franse of Duitse muzikanten aan.»

Veto: Heeft België dan een achterstand tegenover onze buurlanden?

Stroobants: «In Duitsland en Frankrijk maar ook in Engeland en Nederland zijn er veel professioneel georganiseerde jeugdorkestren. Dat bestond vroeger in België ook, maar sinds de eeuwwisseling is er een lacune ontstaan. Voor alle duidelijkheid: in België zijn er goede harmonieën en fanfares maar dat is een heel ander segment van de muziek.»

KLEUTERSCHOOL

Veto: Kortom, er zijn goede muzikanten genoeg in België, maar speelkansen te weinig?

Stroobants: «Oh ja, gelukkig zijn er muzikanten genoeg. Muziek, daar kies je niet voor, dat kiest jou. Als je er dan niets mee doet, ben je de rest van je leven ongelukkig. Terwijl het zeker in deze onzekere economische tijden geen evidente keuze is. Ik steek al mijn tijd in Frascati en ver-

Persfoto

dien daarnaast nog wat geld door les te geven.»

Veto: Een groot werk van liefde.

Stroobants: «Al onze medewerkers doen het for free. Er is zelfs een manager – een goede dan nog! – geïnteresseerd geraakt in onze zaak. Zo krijgen we een serieuze zakelijke ondersteuning. Want vergis u niet, zo'n groot orkest, dat moet je runnen als een bedrijf. Ik ken daar niks van, ik ben maar een muzikant (lacht).»

Veto: We lezen op de website dat jullie ook het publiek willen opvoeden.

Stroobants: «Dat is wat sterk uitgedrukt, maar het onderwijs voorziet niet in een juiste culturele opvoeding. Wanneer heb jij muziek gehad op school?»

Veto: Muzikale opvoeding in het eerste en tweede jaar secundair en Esthetica in het zesde jaar.

Stroobants: «Dat is eigenlijk al veel te laat. Je moet een muzikale opvoeding krijgen in de kleuterschool. Zo kan je een gevoelsmatige band met klassieke muziek opbouwen. In het secundair onderwijs bereik je enkel de mensen die er al een interesse in hebben via hun ouders of zo.»

«Dat wil natuurlijk niet zeggen dat we tijdens onze concerten met het vingertje staan zwaaien. We willen het publiek iets bijleren maar we zorgen ook voor een toegankelijk programma. Vrijdag hebben we op het lustrumconcert de negende symfonie van Antonín Dvorák gespeeld. We wilden eigenlijk de achtste doen, die is veel mooier. Maar de negende is bekender en we moesten ook een beetje commercieel denken.»

www.tmuziekrascati.be

“Muziek, daar kies je niet voor, dat kiest jou”

zo. Ik investeer in Frascati, dat kan ook crashen of floppen. Maar als het lukt, bestaat het over tweehonderd jaar misschien nog.»

Veto: Wat is jullie missie net?

Stroobants: «Wij zijn zowel een muzikaal als een pedagogisch project. Met de concer-

Read.
Like.
Share.

Veto+

Het recentste studentennieuws vind je 24/7 op Veto.be en op Facebook en Twitter.

 veto www.veto.be /vetoleuven @veto_be

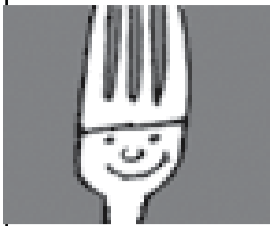

TOWARDS A PHD
PhD Information-Session
for graduating Master students

Tuesday 04 December 2012, 19h00, Aud. Max Weber, Parkstraat 51

Information and registration:
<http://set.kuleuven.be/phd/infoavond.htm>

Organized by
Leuven Arenberg Doctoral School Science, Engineering & Technology
Leuven International Doctoral School Biomedical Sciences

Menu van de week

In Alma 1-2-3
3-7 december 2012

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

maandag

Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Scampibrochette met dilleroomsaus, broccoli en saffraanrijst	€ 4.40
Spaghetti bolognese groot A2+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A2	€ 2.90
Spaghetti bolognese veggie groot A3	€ 3.40
Spekreepjes met wintergroenten A1+A3	€ 2.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90
Vegetarisch koninginnenhapje	€ 3.80
Wienerschnitzel met rode wijnsaus en forestieregroenten A1+A2	€ 4.90

dinsdag

Capellini carbonara A1+A2	€ 2.90 - 3.40
Kalkoenlapje met groene pepersaus en oventomaat	€ 4.90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	€ 4.90
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
Quornfilets met andijvie in room	€ 5.30
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.40
Steak met groenten en saus A1+A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90
Varkensgebraad met kampernoelies en sperziebonen	€ 4.90

woensdag

Cordon-bleu met raapblokjes A1+A2	€ 4.90
Kippenlapje met groenten en saus A1+A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Pollakhaasje met provencaalse saus en peterseliepuree A3	€ 2.90
Spaghetti bolognese groot	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A1+A2	€ 2.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	€ 4.90
Vegetarische lasagne	€ 4.40

donderdag

Chili sin carne met jacked potatoe A1+A2	€ 4.40
Gebraden haantje met archiducsous en slaatje	€ 5.30
Hawaiburger met appelsiensaus, krulandijvie en pommes ris-solées	€ 2.90
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
Lamssteakburger met tijmsaus en witloof	€ 4.40
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.40
Steak met groenten en saus A2+A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90

vrijdag

Gepaneerde pladijs met botersaus, peterselie en krieltjes A1+A2	€ 4.90
Hazelnootburger met tomatenroomsaus en boontjes	€ 4.90
Kippenlapje met groenten en saus A2+A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Luikse pens met rode kool	€ 2.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90

Filmticket voor slechts €7,2 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

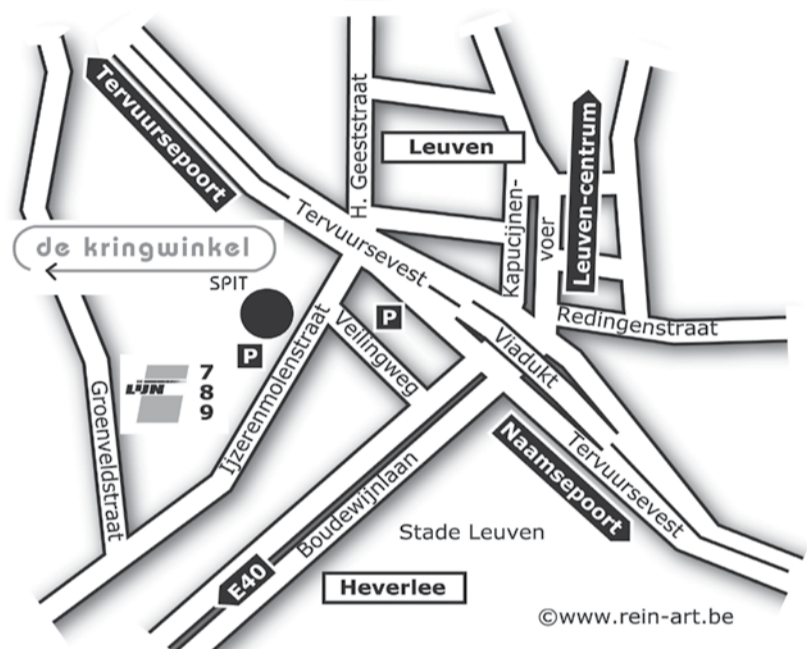
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57 web: www.spit.be

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al **32 jaar praktische opleiding** van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag **11 oktober 20u.**
(lokaal Soc. Wet., Van Evenstraat.)

M.m.v St. Coninx (filmregisseur), H. Cateau (HUB), L. Defour (tv-drama), H. Devroe (WEL), prof. K. Deschamps (KUL), K. Tackx (nieuwe media), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via **016/22.93.24** of **uwlmwel@yahoo.com**

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden. Zie <http://uwel.allegro.be>

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of **albatros@loko.be**

KULEUGEN

Wekelijkse satirische rubriek van Veto

Teleurstellende kijkcijfers voor nieuw programma op VIER

DE RUITFABRIEK

Zwemmen in twee kubieke ton duivenschijt: Heerlijk.

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 10
Maandag - 3 december 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Jelle "Orval" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "Vedett" Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Jens "St Bernardus Trippel" Cardinaels, Philip "Hasseröder" Gallasz, Wouter "Vlaamse Leeuw Tripel" Goudeseune, Pieter "Tripel Karmeliet" Hiele, Sam "Westvleteren" Rijnders, Andrew "Newcastle Brown Ale" Snowball & Charlotte "Blauwe Chimay" Vekemans

Schrijvers:

Thomas "Gulden Draak" Cliquet, Wim "La Trappe" Dehaen, Femke "Liefmans" Bertsché, Eva "Stella Artois" Schalbroeck, Yves "Virgin Diesel" Delvaux, Sien "Hoegaarden Rosé" Vanlommel, Pieter "Duvel" Haeck, Pieter "Bolleke" Rombouts, Nils "Kaiser Zeer Sterk" De Neubourg, Els "Kriek" Dehaen, Sander "Arany Aszok" Cox, Robbert "Schultenbräu" Boudewijns & Geert "Botterik" Janssen

Fotografen:

Senna "Christal" Mertens, Christoph "Westmalle Tripel" Meeussen & Thomas "Broeder Jacob" Thielemans

Tekenaars:

Wim Dehaen, Karolien "Hoegaarden" Favoreel & Jeroen "Delirium Tremens" Baert

Dtp:

Jens Cardinaels, Jan "Carapils op kamertemperatuur" Blykers, Jeroen "Stella met tabasco" Baert & Margot Hollevoet

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Margot Hollevoet, Jens Cardinaels, Gijs "Tumulus Nera" Van den Broeck & Jelle Mampaey

IT:

Joachim "Jupiler Force" Beckers

Schaamteloze censuur in Het Belang Van Limburg

GRATIS
NAAR
GaiaZOO!

INSTUREN VOOR
11/11
(€ 5 PER FOTO)

Beestige grootouders?

Zet hun foto in de Grootouderkrant!

HET BELANG VAN LIMBURG

Aanbevelen Raad dit als eerste van je vrienden aan.

Beste Beroen Jaert,

De redactie moet met spijt melden dat jouw inzending voor onze "Beestige Grootouders"-wedstrijd niet aan de wedstrijdreglementen voldoet. Pas je huidige foto aan of neem een andere foto van je geweldige grootouders en probeer het opnieuw!

Je inzending

Wil je de volledige Grootouderkrant? Dan kan je de 4 edities voor € 3,5 nabestellen. Dit kan via 011/878 815 (van 9 tot 17 uur) of via service@hvbv.be. Vermeld naam en adres.

[Klik hier om je foto op te laden!](#)

De rubriek Raar Mark Waer is even op vakantie, maar keert volgende week triomfantelijk terug

ASSOCIATIE KU LEUVEN

MARK WIL
MEEEEEER
HOGESCHOLEN...

“De crisis is misschien wel goed voor Europa”

Op uitnodiging van de faculteit Sociale Wetenschappen kwam oud-premier Jean-Luc Dehaene (CD&V) vrijdag naar Leuven. Voor een aula vol bachelorstudenten sprak hij over de institutionele uitdagingen waar België en Europa voor staan. En over zijn stokpaardje: de kunst van het compromis.

PIETER ROMBOUTS & SAM RIJNDERS

Jean-Luc Dehaene: «Ik geef niet zo vaak een lezing aan studenten. In de periode dat ik nog eerste minister was, heb ik het ook wel eens in Gent gedaan. De context vanuit de praktijk duiden vind ik wel leuk, maar om prof te zijn, nee, daar voel ik me niet tot aangetrokken. Ik ben ook te lui om een *Pointerpoint* te maken.»

Veto: *U bent vandaag de dag alleen nog politiek actief als parlements lid op Europees niveau. Denkt u dat Europa goed op weg is om uit de crisis te raken?*

Dehaene: «Er is al een enorme weg afgelegd. In 2008-2009 speculeerden de markten nog op het einde van de euro, maar nu hebben ze door dat de landen van de Europese Unie er alles aan doen om de eenheidsmunt te behouden. Het probleem van de Europese besluitvorming is dat ze geconfronteerd wordt met reacties uit de markten. Die overschaduwden de akkoorden tussen 27 landen, waarvoor compromissen moeten worden gemaakt. Voor de markten komt dat over als *too little, too late*.»

«Belangrijk is dat de Europese Unie op haar elan doorgaat en verder besluiten neemt. Zo kom je op een moment dat er geloofwaardigheid heerst. Kijk, in Europa heb je mensen die het glas halfvol of halfleeg beschouwen. Zij die het halfvol beschouwen, waaronder ikzelf, willen het graag verder vullen.»

Veto: *Heeft Europa een legitimiteitsprobleem? Veel mensen herkennen zich niet in de EU.*

Dehaene: «Ja. Europa was vroeger een emotionele belevenis. Als je in de jaren zestig geen lid was van een Europaclub, was je gewoon niet mee. Het was tezelfdertijd een emotionele ondersteuning: we wisten wat de bedoeling was van de Frans-Duitse samenwerking ten tijde van de Koude Oorlog. De EU heeft daarna een enorme weg afgelegd met de uitbreiding en stabilisering van Centraal-Europa, maar daarbij is de spontane beleving van Europa verloren gegaan.»

CONFRONTATIE

Veto: *Hoe komt dat volgens u?*

Dehaene: «Europa wordt vereenzelvigd met verandering en globalisering, als deel van het probleem. Terwijl het net een deel van de oplossing is: de EU is echt nodig om de burgers in dit werelddeel een stem te geven in de *global government*. Maar blijkbaar slaat dat niet aan bij de bevolking: die wil behouden wat ze heeft.»

«Nochtans zijn de meeste uitdagingen waarmee we vandaag geconfronteerd worden globale uitdagingen. Het heeft geen nut daar op nationaal niveau een be-

visuele cultuur, waar snelle informatie heerst. Als je op televisie een zin mag zeggen, is dat al veel. Sociale media gaan nog een stap verder: daar ben je per definitie beperkt tot x aantal tekens. Een complexe boodschap overbrengen is altijd “Ja, maar...” en daarmee kun je moeilijk opboksen tegen een populistische aanpak.»

Veto: *Guy Verhofstadt (Open Vld) pleit voor een soort Verenigde Staten van Europa.*

Dehaene: «Ik wil bovenal stappen ondernemen om het soortelijk gewicht van de EU groter te maken. Stappen die leiden naar een gemeenschappelijk einddoel. Je kunt nooit het ideaal hebben waar je van droomt. Als Verhofstadt pleit voor de Verenigde Staten van Europa, dan heb ik daar intellectueel geen problemen mee. Maar ik verlies een boel landen als ik dat nu op tafel leg tijdens onder-

handelingen. De te hanteren terminologie is erg belangrijk. Zij die zeggen dat je wel afgelijnde structuren van besluitvorming kunt opleggen in België en in Europa, strooien eigenlijk zand in de ogen van de mensen. Ze gebruiken het bovendien als argument om de stap niet te zetten, terwijl ik een stap zetten vooruitgang vind.»

Veto: *Is dat een sneer naar de N-VA?*

Dehaene: «Ik kan alleen maar vaststellen dat de N-VA in de onderhandelingen mee discussieerde, maar eens ze een knoop moest doorhakken en een compromis aanvaarden, dan hadden de Vlaams-nationalisten koudwatervrees.»

Veto: *Denkt u dat dat bewuste sabotage is?*

Dehaene: «Nee, dat is voor een stuk karakterieel. De N-VA stelt zich op als zweeppartij, net zoals de Volksunie indertijd. Die zweeppen de partijen op die wél een

compromis sloten: dat is politieke dynamiek. Maar als de zweeppartij tegelijkertijd moet trekken, dan blijkt dat niet te *marcheren*.»

«Ik heb op zich geen probleem met evolutie. Waar we nu aanbeland zijn, zowel in België als in Europa, hoeft niet noodzakelijk de eindfase te zijn. Maar je kunt daar enkel komen door akkoorden te sluiten, en daarvoor moet je wel een compromis kunnen sluiten.»

Veto: *Blijkbaar smaakt de Vlaming het discours van confrontatie wel.*

Dehaene: «Ach. Een massa opzweepen, dat is het makkelijkste wat er is. Zeker als je een figuur in je rangen hebt die charismatisch overkomt. Maar zoiets loopt vast eens je echt een stap moet zetten. Ik denk dat de meerderheid van alle Belgen een compromis wil.»

MUPPET SHOW

Veto: *Ziet u de traditionele partijen in staat om een antwoord te bieden?*

Dehaene: «De uitdaging voor liberalen, socialisten en christendemocraten is een antwoord vinden in het maatschappelijk bestel van vandaag. Kiezers laten zich niet meer definiëren. Het partijlandschap is ook volledig versnipperd. Er zitten zes partijen in de federale regering en drie in de Vlaamse. Elke partij heeft de facto vetorecht over beslissingen. Dat is op termijn onbeheersbaar. We zitten met een nieuwe generatie die haar weg daarin nog moet vinden. Ik ga niet, zoals in de *Muppet Show* vanop het balkon commentaar geven. Trouwens: ik weet hoe rap opiniepeilingen kunnen keren.»

Veto: *Kunnen ze u nog bellen als de nood hoog is?*

Dehaene: «Zij die mij willen bellen, mogen dat doen, maar mijn mening is mettertijd minder nuttig. Ik zie de problemen wel, maar ik weet ook niet meteen hoe je die moet oplossen. De parlementaire democratie is uitgevonden in tijden van industrialisering. Vandaag zitten we in een periode waarin informatie met de snelheid van het licht gaat en waar er geen afstanden meer zijn. Alles draait nu om decentraliseren. Het is geen evidentie dat aan te pakken en de pogingen die men doet, daar ga ik me niet over uitspreken. Ik heb kunnen werken in tijden dat kiezers redelijk stabiel waren. Terwijl vandaag... Je kunt vandaag verkiezingen houden, over twee weken opnieuw en dan een heel ander resultaat verkrijgen.»

Veto: *Als u terugkijkt op uw carrière: zijn er dingen waarvan u wou dat u ze anders had aangepakt?*

Dehaene: *(denkt na)* «Weet je, als je compromissen moet maken, moet je altijd een deel laten vallen. Sommigen verwijten mij dat ik een pragmaticus ben. Dat is deels correct: ik wist in welke richting ik wou evolueren en ging op zoek naar akkoorden om stappen in die richting te zetten. Bij iedere stap had ik meer willen doen, maar ik vond het op zich belangrijk die stap te zetten. Ik heb daar geen spijt van.»

“Een massa opzweepen, dat is het makkelijkste wat er is”

Andrew Snowball